KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 618/2000

af 22. marts 2000

om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i Malaysia og Filippinerne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], særlig artikel 12,

efter konsultation i Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. **PROCEDURE**

(1) I juni 1999 offentliggjorde Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [2] en meddelelse (i det følgende benævnt »meddelelse om indledning af proceduren«) om indledning af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål (i det følgende benævnt »stainless steel fasteners«, forkortet »SSF«) med oprindelse i Malaysia, Singapore, Thailand og Filippinerne og indledte en undersøgelse.

(2) Proceduren blev indledt som følge af en klage indgivet af European Industrial Fasteners Institute (EIFI) på vegne af fællesskabsproducenter, der tegner sig for en betydelig del af Fællesskabets produktion af SSF. Klagen indeholdt bevis for subsidiering af de pågældende varer og for deraf følgende væsentlig skade, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.

(3) Før proceduren blev indledt, meddelte Kommissionen i henhold til artikel 10, stk. 9, i forordning (EF) nr. 2026/97 (i det følgende, benævnt »grundforordningen«) regeringerne for Malaysia, Singapore, Thailand og Filippinerne, at den havde modtaget en veldokumenteret klage med påstand om, at subsidieret import af SSF med oprindelse i Malaysia, Singapore, Thailand og Filippinerne påfører erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade. Disse regeringer blev inviteret til konsultationer med det formål at klarlægge situationen med hensyn til klagens indhold og nå frem til en gensidigt acceptabel løsning. Regeringerne for Malaysia og Filippinerne accepterede tilbuddene om konsultation med Kommissionen, og disse blev gennemført den 5. juni 1999 med Malaysias regering og den 7. juni 1999 med Filippinernes regering. Der blev taget behørigt hensyn til bemærkningerne til klagens påstand om subsidieret import og væsentlig skade for erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(4) Kommissionen underrettede officielt de fællesskabsproducenter, eksporterende producenter, importører, råstofleverandører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for de eksporterende lande om indledningen af proceduren. De pågældende parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt.

(5) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt, og modtog svar fra regeringerne for Malaysia, Singapore, Thailand og Filippinerne, de klagende fællesskabsproducenter, syv råstofleverandører og to eksporterende producenter i Malaysia, en i Singapore, fire i Thailand og to i Filippinerne.

(6) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige til en foreløbig fastlæggelse og aflagde kontrolbesøg hos følgende virksomheder og statsinstitutioner:

a) *Klagende fællesskabsproducenter*

— Bulnava srl, Milano (Italien)

— Inox Viti snc di Cattinori Enrico & Bruno, Grumello Del Monte (Italien)

— Tevi (Trafilerie e Viterie Italiane srl), Ponte Dell'Olio (Italien)

— Torbesa (Tornillería del Besos, SA), Barcelona (Spanien)

— Ugivis SA, Belley (Frankrig)

b) *Malaysias regering*

— Bank Negara Malaysia, Kuala Lumpur

— Told- og Skattestyrelsen, Kuala Lumpur

— Styrelsen for Indenlandske Indtægter, Kuala Lumpur

— Lokale toldkontorer, Ipoh og Penang

— Malaysias Sammenslutning til Udbygning af Udenrigshandelen, Kuala Lumpur

— Malaysias Styrelse for Industriel Udvikling, Kuala Lumpur

— Ministeriet for International Handel og Industri, Kuala Lumpur

— Skatteministeriet, Kuala Lumpur

c) *Eksporterende producenter i Malaysia*

— Tigges Stainless Steel Fasteners SdN. Bhd., Ipoh

— Tong Heer Fasteners Co. Sdn. Bhd., Penang

[1] EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.
[2] EFT C 181 af 26.6.1999, s. 29.

d) *Singapores regering*
- Singapores Centralbank
- Styrelsen for Økonomisk Udvikling, Handels- og Industriministeriet
- Skatteministeriet
- Styrelsen for Handelsudvikling, Handels- og Industriministeriet

e) *Eksporterende producent i Singapore*
- Szu-I Fasteners, Ltd, Singapore

f) *Thailands regering*
- Investeringsstyrelsen, Bangkok
- Tolddepartmentet, Bangkok, Samutprakarn
- Udenrigshandelsdepartementet, Bangkok
- EAGAT og Provinselektricitetsstyrelsen, Bangkok
- Afgiftsdepartementet, Bangkok
- Thailands Industriarealstyrelse, Bangkok, Samutprakarn
- Industrifinanssammenslutningen, Bangkok
- Indtægtsdepartmentet, Bangkok

g) *Eksporterende producenter i Thailand*
- A.B.P. Stainless Fastener Co, Ltd, Ayutthaya
- Chiao Pao Metal Co, Ltd (forretningsmæssigt forbundet med Dura Fasteners Co, Ltd), Samutprakarn
- Dura Fasteners Co, Ltd, Samutprakarn
- Taiyo Fastener (Thailand) Co, Ltd (forretningsmæssigt forbundet med Dura Fasteners Co, Ltd), Samutprakarn

h) *Filippinernes regering*
- Toldstyrelsen, Manila
- Styrelsen for Indenlandske Indtægter, Manila
- Investeringsstyrelsen, Manila
- Finansdepartementet, Manila
- Filippinernes Styrelse for Økonomiske Zoner, Manila, Cavite

k) *Eksporterende producenter i Filippinerne*
- Lu Chu Shin Yee Works (Philippines), Ltd, Cavite
- Pilshin Works Corporation, (forretningsmæssigt forbundet med Lu Chu Shin Yee Works Ltd), Cavite.

(7) Subsidieundersøgelsen dækkede perioden fra 1. april 1998 til 31. marts 1999 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Skadesundersøgelsen dækkede perioden fra 1. januar 1996 til 31. marts 1999 (i det følgende benævnt »den af undersøgelsen omfattede periode«).

(8) I forbindelse med denne undersøgelse og i overensstemmelse med den fastlagte politik og praksis på dette område blev det fundet godtgjort, at hvis en virksomhed modtog en godtgørelse på mindre end 0,01 % under en given ordning, blev den ikke anset for at nyde godt af denne ordning. For så vidt angår Filippinerne, der er et udviklingsland og optaget på listen i bilag VII til WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, er denne tærskel forhøjet til 0,3 %, medmindre subsidieringsniveauet for programmerne under denne tærskel tilsammen overstiger 0,6 %. Desuden udtrykkes den godtgørelse, som de eksporterende virksomheder modtager, i henhold til artikel 7 i grundforordningen i procent af det beregningsgrundlag, der finder anvendelse på den pågældende subsidieringsordning.

(9) Der er i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 393/98 truffet endelige antidumpingforanstaltninger over for importen af SSF med oprindelse i bl.a. Malaysia og Thailand [3]. Den 6. maj 1999 blev der indledt en antiabsorptionsundersøgelse vedrørende disse foranstaltninger [4].

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(10) Den pågældende vare er SSF, dvs. skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål, som anvendes til mekanisk at samle to eller flere elementer. De nævnte varer henhører under KN-kode 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 og 7318 16 30.

(11) Skruer er varer med eksternt gevind på stiften og anvendes til samling eller fæstning af elementer. De anvendes enten uden nogen anden del og skrues ind i træ (træskruer) eller ind i metalplader (selvskærende skruer) eller kombineres med møtrikker eller underlagsskiver, så de udgør en bolt. Skruer har en række forskellige hovedtyper (flade, halvrunde, med indvendig sekskant osv.), stifttykkelser og huldiametre. Stiften kan have fuldstændigt eller delvist gevind.

(12) SSF benyttes i mange brugerindustrier og til en lang række endelige anvendelser, hvor resistens over for både luftkorrosion og kemisk korrosion er nødvendig, og hvor hygiejnen også kan være vigtig, f.eks. i forbindelse med udstyr til forarbejdning og lagring af fødevarer, anlæg i den kemiske industri, medico-teknisk udstyr, udstyr til offentlig belysning, skibsbygning osv.

(13) Der findes mange typer SSF, som hver defineres ved særlige fysiske og tekniske karakteristika og den kvalitet rustfrit stål, som de er fremstillet af. Alle de af undersøgelsen omfattede varer, som falder ind under den generelle definition af SSF, har imidlertid samme grundlæggende fysiske karakteristika og samme anvendelse og distribueres via de samme distributionskanaler. Der er ikke nogen klare skillelinjer mellem de mange

[3] EFT L 50 af 20.2.1998, s. 1.
[4] EFT C 125 af 6.5.1999, s. 12.

typer SSF. De betragtes derfor i forbindelse med denne undersøgelse som én kategori varer. Det blev imidlertid besluttet, at det af hensyn til den tekniske undersøgelse ville være hensigtsmæssigt at opdele den pågældende vare på »typer« og at indsamle dataene og behandle disse på grundlag af disse typer. Der blev med henblik herpå opstillet fem kriterier ([5]). Hver kombination af disse kriterier, der benævnes »varekontrolnummer«, svarer til en bestemt type SSF.

(14) Det blev i løbet af undersøgelsen hævdet, at møtrikker (KN-kode 7318 16 30) skulle holdes uden for undersøgelsens dækningsområde, fordi der ikke finder nogen produktion sted af møtrikker i Fællesskabet. Det skal imidlertid bemærkes, at det forhold, at en bestemt varetype ikke eller ikke længere fremstilles af erhvervsgrenen i Fællesskabet, ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at afgøre, om den bør holdes uden for antisubsidieundersøgelsens dækningsområde. Hvorom alting er, fandt Kommissionen det godtgjort, at selv om en betragtelig del af Fællesskabets forbrug af møtrikker blev importeret, navnlig fra de berørte lande, havde erhvervsgrenen i Fællesskabet også en vis produktion af møtrikker.

(15) Den del af erhvervsgrenen i Fællesskabet, som har opretholdt en produktionskapacitet for møtrikker, kan forøge sin produktion af møtrikker, når der er genskabt et rimeligt prisniveau på fællesskabsmarkedet. På dette grundlag blev det ikke anset for rimeligt at holde møtrikker uden for undersøgelsens dækningsområde.

2. **Samme vare**

(16) Kommissionen fandt det godtgjort, at SSF fremstillet og solgt på de respektive hjemmemarkeder i Malaysia, Singapore, Thailand og Filippinerne, SSF eksporteret til Fællesskabet fra de berørte lande og SSF fremstillet og solgt af erhvervsgrenen i Fællesskabet på fællesskabsmarkedet har samme fysiske karakteristika og anvendelse. Der blev derfor draget den konklusion, at de alle er samme vare i henhold til artikel 1, stk. 5, i grundforordningen.

C. **SUBSIDIER**

I. MALAYSIA

1. **Indledning**

(17) På grundlag af oplysningerne i klagen og svarene på Kommissionens spørgeskema blev følgende påståede støtteordninger undersøgt:

1. dobbelt fradrag af erhvervsmæssige udgifter:
   a) eksportfremme
   b) eksportkreditpræmier
   c) godkendt uddannelse
2. dobbelt fradrag af eksportørers forsikringspræmier
3. pionerstatus
4. skattefritagelse for værdien af øget eksport
5. fritagelse for omsætningsafgift på råstoffer, maskiner og udstyr
6. refinansiering af eksportkreditter
7. godtgørelse for industribygninger
8. fritagelse for importafgift
9. tilbagebetaling af punktafgifter og omsætningsafgift
10. fremme af strategiske projekter
11. reinvesteringsgodtgørelse
12. godtgørelse af anlægsudgifter ved erhvervelse af anlæg og maskiner
13. infrastrukturgodtgørelse
14. fremme af malaysiske varemærker.

2. **Støtteprogrammer, der er udnyttet af de eksporterende producenter**

Dobbelt fradrag af erhvervsmæssige udgifter til fremme af eksporten

A. Retsgrundlag

(18) Dette program reguleres af afsnit 41 i investeringsfremmeloven (lov 327) af 1986 og bestemmelse 4(2) i indkomstskatteloven af 1986, kapitlet om eksportfremme.

B. Støtteberettigelse

(19) Det dobbelte fradrag kan udnyttes af malaysiske forarbejdnings- eller landbrugsvirksomheder og vedrører udgifter, der afholdes til at fremme malaysiske varer i udlandet. For at kunne opnå dobbelt fradrag af udgifter skal en virksomhed udstille varer fremstillet i Malaysia på en international handelsudstilling, der er anerkendt af de malaysiske myndigheder og derefter indgive en ansøgning.

C. Beløb

(20) Enhver støtteberettiget virksomhed, der afholder støtteberettigede udgifter, kan fratrække udgifternes dobbelte beløb i sin indkomstskat. Hvis virksomheden er tabsgivende, kan fradragsretten fremføres i fire år. Der er hverken fastsat nogen fast fradragsprocent eller noget minimums- eller maksimumsbeløb.

([5]) Disse kriterier er følgende: 1) KN-kode, 2) type anvendt råstof, 3) DIN-nummer, dvs. det kodenummer, som varen klassificeres under i »DIN«-nomenklaturen, 4) diameter i millimeter, 5) længde i millimeter.

D. Gennemførelse i praksis

(21) For at opnå fradraget skal virksomheden fremsætte et krav ved at udfylde en ansøgningsformular udarbejdet af Ministeriet for International Handel og Industri. Ansøgeren skal indsende en generel beskrivelse, en faktura for leje af areal, en fotokopi af brochuren vedrørende handelsudstillingen og en skrivelse fra Malaysias Sammenslutning til Udbygning af Handelen. Godkendelsesskrivelsen fra Ministeriet for International Handel og Industri og virksomhedens ansøgning forelægges Styrelsen for Indenlandske Indtægter. Fradraget i indkomstskatten kan opnås året efter det finansår, i hvilket handelsudstillingen fandt sted.

E. Udligningsberettigelse

(22) Ordningen udgør et subsidie, fordi den malaysiske regerings finansielle bidrag i form af dobbelt fradrag af udgifter indrømmer eksporterende producenter en godtgørelse i form af reduceret skattetilsvar.

(23) Ordningen udgør et udligningsberettiget subsidie i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen. Det dobbelte fradrag udgør et subsidie, der er afhængigt af eksportresultaterne, da programmet kun kan udnyttes i forbindelse med udgifter, der afholdes til at markedsføre varer med henblik på eksport.

F. Godtgørelsens beregning

(24) Godtgørelsen til de eksporterende producenter bør beregnes på grundlag af den virkning, som det dobbelte fradrag af udgifter har på de skatter, som de eksporterende producenter skal erlægge i undersøgelsesperioden (dvs. forskellen mellem det skattebeløb, der erlægges under ordningen, og det beløb, der skulle have været erlagt, hvis ordningen ikke havde eksisteret). Beløbet fordeles derefter over den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden. Da subsidier under denne ordning kan sidestilles med engangstilskud, skal beløbet — for at omfatte samtlige fordele for støttemodtageren — tilpasses ved tilføjelse af den gennemsnitlige rente på markedsvilkår i undersøgelsesperioden, dvs. 11,5 %. Denne gennemsnitlige rentesats er beregnet på grundlag af forretningsbankernes gennemsnitlige månedlige udlånssatser i undersøgelsesperioden.

(25) En virksomhed nød godt af denne ordning og opnåede et subsidie på 0,01 %.

Dobbelt fradrag af eksportørers forsikringspræmier

A. Retsgrundlag

(26) Dette program reguleres af underafsnit 154 i indkomstskatteloven af 1967 og indkomstskattereglerne af 1995.

B. Støtteberettigelse

(27) Det dobbelte fradrag kan udnyttes af malaysiske forarbejdnings- eller landbrugsvirksomheder og vedrører præmier, der skal betales for forsikring af gods, der eksporteres af den pågældende person eller virksomhed, forudsat at forsikreren er en virksomhed med hjemsted i Malaysia.

C. Beløb

(28) Enhver støtteberettiget virksomhed, der afholder støtteberettigede udgifter, kan fratrække udgifternes dobbelte beløb i sin indkomstskat. Hvis virksomheden er tabsgivende, kan fradragsretten fremføres i fire år. Der er hverken fastsat nogen fast fradragsprocent eller noget minimums- eller maksimumsbeløb.

D. Gennemførelse i praksis

(29) For at opnå fradraget skal virksomheden fremsætte et krav i sin selvangivelse i skatteåret efter det år, i hvilket udgiften er afholdt. De originale kvitteringer og en detaljeret beregning af de dobbelte udgifter skal vedlægges selvangivelsen.

E. Udligningsberettigelse

(30) Det dobbelte fradrag af forsikringspræmier for eksporterende producenter er et subsidie, fordi den malaysiske regering yder et finansielt bidrag i form af dobbelt fradrag af udgifter (dvs. et reduceret skattetilsvar), hvorved der indrømmes eksporterende producenter en fordel.

(31) Ordningen udgør et udligningsberettiget subsidie i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen. Det dobbelte fradrag udgør et subsidie, der er afhængigt af eksportresultaterne — og derfor nødvendigvis er specifikt — da programmet kun kan udnyttes af eksporterende producenter, der beskæftiger sig med eksporttransaktioner.

F. Godtgørelsens beregning

(32) Godtgørelsen til de eksporterende producenter svarer til den virkning, som det dobbelte fradrag af udgifter har på de indkomstskatter, som de eksporterende producenter skal erlægge i undersøgelsesperioden (dvs. forskellen mellem det skattebeløb, der erlægges under ordningen, og det beløb, der skulle have været erlagt, hvis ordningen ikke havde eksisteret). Beløbet bør fordeles over den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden. Da subsidier under denne ordning kan sidestilles med engangstilskud, er beløbet — for at omfatte samtlige fordele for støttemodtageren — tilpasset ved tilføjelse af den gennemsnitlige rente på markedsvilkår i undersøgelsesperioden, dvs. 11,5 %.

(33) Én virksomhed nød godt af denne ordning og opnåede et subsidie på 0,34 %.

Pionerstatus

A. Retsgrundlag

(34) Denne pionerstatus eller investeringsskattegodtgørelse blev indført ved investeringsfremmeloven af 1986. Investeringsfremmeforordningen af 1994 indeholder en indledende liste over de aktiviteter og varer, der skal nyde fremme. Listen over aktiviteter, der skal nyde fremme, blev udvidet i 1995. Investeringsfremmeforordningen af 1995 indeholder særlige regler til fremme af varer fra højteknologiske virksomheder.

B. Støtteberettigelse

(35) Investeringsskattegodtgørelsen kan udnyttes af alle virksomheder, der fremstiller en »fremmet« vare (forarbejdningssektoren) eller udfører en »fremmet« aktivitet (servicesektoren). De varer, der nyder fremme, er opført på listen i investeringsfremmeforordningen. Ifølge lovens afsnit 4 skal ministeren for international handel og industri »med jævne mellemrum fastlægge, hvilke aktiviteter eller varer han finder egnede som aktiviteter og varer, der skal nyde fremme«. Ifølge loven skal ministeren for at fremme en given vare tage hensyn til tre kriterier: a) hvorvidt produktionen i erhvervsmæssig henseende imødekommer hensynet til Malaysias økonomiske krav eller udvikling, b) udsigterne til en yderligere udvikling og c) Malaysias nationale og strategiske krav. I praksis vurderer Aktionskomitéen for Industrien, der er et udvalg, hvori repræsentanter for Ministeriet for International Handel og Industri og Statskassedepartementet har sæde, om den foreslåede vare opfylder mindst to af følgende fire kriterier: a) værditilvækst, b) lokalt indhold, c) industrielle forbindelser og d) teknologiske foranstaltninger ved forøgelse af antallet af ledende og tekniske ansatte i virksomheden.

C. Godtgørelsens størrelse

(36) Der indrømmes enhver virksomhed, som har fået pionerstatus, en skattefritagelse på 70 % af den vedtægtsmæssige indkomst. Disse fritagelser indrømmes for en femårig periode. Principielt gives der kun tilladelse til forlængelse af godtgørelsen, hvis ministeren beslutter, at aktiviteten er af national og strategisk betydning for Malaysia. Endelig indrømmes der virksomheder, som fremstiller højteknologiske varer, der nyder fremme, en skattefritagelse på 100 % i en tiårig periode.

D. Gennemførelse i praksis

(37) For at kunne opnå pionerstatus skal en virksomhed indgive en ansøgning til Den Malaysiske Industriudviklingsstyrelse, der er underlagt Ministeriet for International Handel og Industri. Denne styrelse efterprøver, om den fremtidige produktion er opført på listen over varer, der nyder fremme. Hvis der indrømmes en virksomhed pionerstatus, fremsætter den et krav over for Styrelsen for Indenlandske Indtægter og indgiver samtidig den årlige selvangivelse med beregning af godtgørelsen i henhold til skatteordningen. Virksomheden kan kræve den første skattefritagelse i skatteåret efter det år, i hvilket produktionen blev påbegyndt.

E. Udligningsberettigelse

(38) Skattefritagelserne i henhold til investeringsfremmeloven er udligningsberettigede subsidier i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen. Den malaysiske regering har begrænset adgangen til subsidiet til virksomheder, som fremstiller en »fremmet« vare. Da den malaysiske regering har gjort ordningen tilgængelig for fremstilling af et begrænset antal varer, begrænser den automatisk adgangen til de virksomheder, som fremstiller de i loven fastsatte varer. Den pågældende vare har været opført som en »fremmet« vare.

(39) Desuden har den malaysiske regering et betydeligt skønselement ved fastlæggelsen af de varer, der skal nyde fremme. Kriterier såsom egnethed set på baggrund af den økonomiske udvikling i Malaysia, gunstige udsigter til yderligere udvikling og Malaysias nationale og strategiske krav, som gør det muligt at klassificere varer som varer, der nyder fremme, er vage og kan ikke betragtes som objektive kriterier i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen. Det blev i den forbindelse fundet godtgjort, at der ikke findes nogen yderligere definition af disse kriterier.

(40) Endelig har den malaysiske regering fastsat forskellige skattefritagelsessatser alt efter, hvilken type »fremmet« vare der er tale om. Den malaysiske regering fremmer derfor visse virksomheder mere end andre som følge af produktionen af en »mere fremmet« vare.

(41) Ordningen udgør derfor et subsidie, da den malaysiske regerings finansielle bidrag i form af skattefritagelse kan sidestilles med en godtgørelse. Det er et subsidie, der specifikt kommer visse virksomheder i Malaysia til gode i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen.

F. Godtgørelsens beregning

(42) Godtgørelsen til de eksporterende producenter bør beregnes på grundlag af fritagelsen for selskabsskat og den deraf følgende skattebesparelse, som rent faktisk blev indrømmet de eksporterende producenter i undersøgelsesperioden. Godtgørelsesbeløbet bør fordeles over den samlede omsætning i undersøgelsesperioden. Da subsidier under denne ordning kan sidestilles med engangstilskud, skal beløbet — for at omfatte samtlige fordele for støttemodtageren tilpasses ved tilføjelse af den gennemsnitlige rente på markedsvilkår i undersøgelsesperioden, dvs. 11,5 %.

(43) Selv om den pågældende vare ved den seneste ændring af investeringsfremmeloven udgik af listen over varer, som kunne nyde fremme, er en virksomhed, der fremstiller den pågældende vare, stadig berettiget til at nyde godt af skattefritagelsen i en femårig periode. En virksomhed nød godt af denne ordning og opnåede et subsidie på 1,87 %.

Fritagelse for omsætningsafgift

A. Retsgrundlag

(44) Retsgrundlaget for denne ordning findes i afsnit 4 og 11 i frizoneloven af 1990.

B. Støtteberettigelse

(45) Fritagelsen for omsætningsafgift kan udnyttes af virksomheder, der er beliggende i frizoner. Fritagelsen indrømmes alt importeret maskineri og udstyr og alle importerede råstoffer, der direkte indgår i produktionsprocessen for færdigvarer bestemt til eksport. Programmet henhører under ministeren for international handel og industri.

(46) Malaysia har et omsætningsafgiftssystem med tre forskellige satser: 5 %, 10 % og 15 %. Rundt regnet 90 % af varerne er underkastet en omsætningsafgift på 10 %. Enkelte grundlæggende varer såsom bøger, fødevarer og visse typer maskiner er fritaget for omsætningsafgift.

C. Godtgørelsens størrelse

(47) Alle virksomheder, som opfylder kriterierne, er berettiget til fritagelse for omsætningsafgift på 100 % plus importafgift (hvis denne er erlagt) i forbindelse med vareimport.

D. Gennemførelse i praksis

(48) For at kunne blive omfattet af dette program skal en virksomhed indgive en ansøgning til statstolddirektøren (formular D). Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af varerne og en angivelse af oprindelseslandet og varens specifikke funktioner under fremstillingsprocessen. Statsdirektøren efterprøver, om den importerede vare opfylder kriterierne i afsnit 4 og 11 i frizoneloven og godkender fritagelsen for omsætningsafgift, hvis dette er tilfældet.

E. Udligningsberettigelse

(49) Fritagelsen for omsætningsafgift udgør øjensynlig et subsidie i henhold til artikel 2, stk. 1, i grundforordningen, eftersom den involverer eftergivelse af indtægter for den malaysiske regering. Den malaysiske regering har hævdet, at dette program er omfattet af kriterierne i fodnote 1 til artikel 1, stk. 1, litra a), nr. 1), nr. ii), i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, hvori der henvises til fritagelse af en eksportvare for afgifter eller skatter, som påhviler den samme vare, når denne er bestemt til indenlandsk forbrug. Eksporterende virksomheder, der er beliggende uden for frizonerne, nyder imidlertid ikke godt af en generel fritagelse for omsætningsafgift. Fritagelsesprogrammet for omsætningsafgifter opfylder derfor øjensynlig ikke de kriterier, der skal være opfyldt for at kunne benytte fodnote 1.

(50) Dette program er betinget af eksportresultater, eftersom det er begrænset til maskiner, udstyr og råstoffer, der direkte benyttes i produktionsprocessen for færdigvarer bestemt til eksport, og desuden skal de virksomheder, der ligger i frizonerne, eksportere mindst 80 % af deres produktion. Fritagelsen for omsætningsafgift er derfor et udligningsberettiget subsidie i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

F. Godtgørelsens beregning

Råstoffer

(51) De fleste varer i Malaysia er underlagt en omsætningsafgift på 10 %. Dette gælder dog ikke visse varer som f.eks. bøger, fødevarer og visse typer maskiner. Den normale omsætningsafgift, der skal erlægges for de wirer af rustfrit stål, der benyttes til fremstilling af den pågældende vare, er på 10 %.

(52) Subsidiebeløbet er forskellen i undersøgelsesperioden mellem den omsætningsafgift, der rent faktisk er erlagt for råstofferne, og den omsætningsafgift, der skulle have været erlagt under normale omstændigheder (til standardomsætningsafgiftssatsen på 10 %) uden fritagelsen. Dette beløb bør fordeles over det samlede eksportsalg i undersøgelsesperioden. Da fordelene ved fritagelsen for omsætningsafgift fordeler sig jævnt over undersøgelsesperioden, svarer de til en række tilskud, der er ydet mellem undersøgelsesperiodens første og sidste dag. I sådanne tilfælde er det normal praksis at antage, at der ydes et gennemsnitstilskud midt i undersøgelsesperioden. Den rente, der skal tillægges, skal derfor beregnes af de samlede ubetalte afgifter i en periode af seks måneders varighed ved anvendelse af den gennemsnitlige udlånsrente på markedsvilkår, dvs. 11,5 %.

(53) Begge virksomheder nød godt af denne ordning og opnåede subsidier på mellem 2,13 % og 6,71 %.

Maskiner og udstyr

(54) De maskiner, som de to virksomheder benytter, hører ikke til de typer maskiner, der normalt er fritaget for omsætningsafgift. Den normale omsætningsafgift for maskiner er på 10 %.

(55) Subsidiebeløbet er forskellen mellem den omsætningsafgift, der rent faktisk er erlagt for maskinerne, og den omsætningsafgift, der skulle have været erlagt under normale omstændigheder (til standardomsætningsafgiftssatsen på 10 % for de pågældende maskiner) uden fritagelsen. Godtgørelsen bør fordeles over maskinernes normale levetid, der er på ti år for denne erhvervsgren i Malaysia. Dette beløb bør fordeles over det samlede eksportsalg i undersøgelsesperioden. Da subsidier under denne ordning kan sidestilles med engangstilskud, er beløbet — for at omfatte samtlige fordele for støttemodtageren — tilpasset ved tilføjelse af den gennemsnitlige rente på markedsvilkår i undersøgelsesperioden, dvs. 11,5 %.

(56) Begge virksomheder nød godt af denne ordning og opnåede subsidier på mellem 0,03 % og 0,40 %.

Godtgørelse for industribygninger

A. Retsgrundlag

(57) Godtgørelsen for industribygninger ydes i henhold til liste 3 i indkomstskatteloven af 1967.

B. Støtteberettigelse

(58) En virksomhed er berettiget til godtgørelse for industribygninger, hvis den har afholdt støtteberettigede byggeudgifter, hvis ansøgeren også tidligere var ejer af bygningen, og hvis bygningen blev brugt til erhvervsmæssige formål. Ifølge finansloven af 1983 kan der også ansøges om godtgørelse for industribygninger, der har været anvendt til lagerplads for eksportvarer eller importerede varer, der skal forarbejdes og reeksporteres.

C. Gennemførelse i praksis

(59) En virksomhed, der har afholdt støtteberettigede udgifter, kan direkte kræve godtgørelse for industribygninger i den årlige selvangivelse. Det godtgørelsesbeløb, der kræves, efterprøves af Styrelsen for Indenlandske Indtægter i forbindelse med den rutinemæssige skattemæssige kontrol.

D. Godtgørelsens størrelse

(60) I henhold til indkomstskatteloven benyttes der forskellige godtgørelsessatser for opførte og købte industribygninger. For opførte bygninger består satserne af en startgodtgørelse og en årlig godtgørelse på henholdsvis 10 % og 2 % af byggeudgifterne. Købte bygninger indrømmes kun en årlig godtgørelse svarende til en godkendt del af købsprisen.

E. Udligningsberettigelse

(61) Standardgodtgørelsen for industribygninger udgør ikke et subsidie. Da godtgørelsen for industribygninger er i overensstemmelse med de internationale regnskabsnormer for afskrivning, kan den ikke betragtes som et finansielt bidrag i form af eftergivne indtægter i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i grundforordningen. Desuden indgår standardgodtgørelsen for industribygninger i den benyttede standardpraksis for afskrivning af bygninger, der benyttes til produktionsformål. Den gælder for hele forarbejdnings- og servicesektoren uden differentiering mellem erhvervsgrene. Der er dog ikke foretaget nogen vurdering af den »særlige« godtgørelse for industribygninger, der finder anvendelse på lagerbygninger, eftersom denne godtgørelse for industribygninger ikke blev udnyttet af de eksporterende producenter af den pågældende vare.

Fritagelse for importafgift

A. Retsgrundlag

(62) I henhold til afsnit 11 i frizoneloven af 1994 er importerede råstoffer, der direkte anvendes til forarbejdning, fritaget for importafgifter. Ifølge samme bestemmelser er det tilladt at importere maskiner og udstyr uden at erlægge importafgifter.

B. Støtteberettigelse

(63) For at være berettiget til fritagelse for importafgifter på råstoffer, maskiner og udstyr skal en virksomhed være beliggende i en frizone og fremstille en godkendt vare, som eksporteres til et marked i et tredjeland. Det skal desuden fremhæves, at enhver virksomhed, der er beliggende i en frizone, skal eksportere mindst 80 % af sin produktion.

C. Gennemførelse i praksis

(64) For de importerede råstoffers vedkommende indgives en ansøgning (formular D) til statstolddirektøren, der efterprøver, om råstofferne direkte kan anvendes i færdigvaren. Efter godkendelsen angives importen under denne ordning til toldvæsenet ved anvendelse af toldformular 8. Importen registreres, og det undersøges, om den er i overensstemmelse med den angivelse, der er indsendt til og godkendt af statstolddirektøren. Undersøgelserne hos tolddepartementet viste, at hver eneste tilførsel af varer til friindustrizonen efterprøves for at slå fast, om der er tale om et råstof, der kan anvendes til fremstilling af en færdigvare. De importerede maskiner og det importerede udstyr fritages automatisk.

D. Udligningsberettigelse

Råstoffer

(65) Fritagelsen for importafgift omfatter øjensynlig et subsidie i henhold til artikel 2, stk. 1, i grundforordningen. Den malaysiske regering hævder, at fritagelsen for importafgift ikke udgør et subsidie i henhold til fodnote 1 til artikel 1, stk. 1, litra a), nr. 1, nr. ii), i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, hvori der henvises til fritagelse af en eksportvare for afgifter eller skatter, som påhviler den samme vare, når

denne er bestemt til indenlandsk forbrug. Den malaysiske regering har ikke været i stand til at bevise, at den har indført og konkret anvender et system eller en procedure til stadfæstelse af, om og i hvilken udstrækning råstoffer importeret til frihandelszonen forbruges i produktionen af de eksporterede varer, således som det kræves i bilag II til grundforordningen. Det system, der er indført og administreres af den malaysiske regering, sikrer kun, at der pålægges afgift på salg fra frizonerne til hjemmemarkedet beregnet på grundlag af den toldsats, der gælder for færdigvaren. Derved står det spørgsmål stadig åbent, om og i hvilken udstrækning mængden af råstoffer importeret i en given periode svarer til den mængde, der er indarbejdet i de eksporterede færdigvarer. For det første er en told, der pålægges færdigvarer, ikke nødvendigvis lig med eller større end den told, der erlægges for den tilsvarende mængde råstoffer, der er indarbejdet deri, således som den malaysiske regering hævder det. Der er ikke ført noget bevis for, at toldsatserne på færdigvarer altid er højere end toldsatserne på råstoffer, og desuden kan resultatet af en sådan ligestillelse ikke forudsiges, hvis der er tale om en fremstillingsproces, der omfatter flere varer og en kombination af mange forskellige råstoffer. For det andet gør systemet det ikke muligt at foretage en hensigtsmæssig efterprøvning af sammenhængen mellem de importerede og de eksporterede mængder i løbet af perioden. Det kan således ikke efterprøves, om virksomheden opbygger lagre i løbet af undersøgelsesperioden, og der føres heller ikke regnskab over toldfri salg af varer inden for importbearbejdningszonen eller mellem importbearbejdningszoner.

(66) Ordningen udgør derfor et subsidie, fordi den malaysiske regering derved yder et finansielt bidrag i form af eftergivne importafgifter, som ellers skulle have været erlagt, og indrømmer modtageren en godtgørelse. Da det er begrænset til virksomheder beliggende i visse områder og yderligere er betinget af eksportresultater, er det specifikt i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

Maskiner og udstyr

(67) Ordningen er et subsidie i henhold til artikel 2, stk. 1, i grundforordningen, fordi den malaysiske regering derved yder et finansielt bidrag i form af eftergivne importafgifter, som ellers skulle have været erlagt, og indrømmer modtageren en godtgørelse. Ordningen omfatter ikke en fritagelse af råstoffer, der forbruges som led i produktionsprocessen. Da den er begrænset til virksomheder beliggende i visse områder og yderligere er betinget af eksportresultater, er det specifikt i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

F. Godtgørelsens beregning

Råstoffer

(68) Subsidiebeløbet er forskellen i undersøgelsesperioden mellem den importafgift, der rent faktisk er erlagt for råstofferne, og den importafgift, der skulle have været erlagt under normale omstændigheder uden fritagelsen. Dette beløb bør fordeles over det samlede eksportsalg. Da fordelene ved fritagelsen for importafgift fordeler sig jævnt over undersøgelsesperioden, svarer de til en række tilskud, der er ydet mellem undersøgelsesperiodens første og sidste dag. I sådanne tilfælde er det normal praksis at antage, at der ydes et gennemsnitstilskud midt i undersøgelsesperioden. Den rente, der skal tillægges, skal derfor beregnes af de samlede ubetalte afgifter i en periode af seks måneders varighed ved anvendelse af den gennemsnitlige udlånsrente på markedsvilkår, dvs. 11,5 %.

(69) Begge virksomheder nød godt af denne ordning og opnåede subsidier på mellem 1,47 % og 2,54 %.

Maskiner og udstyr

(70) Subsidiebeløbet er forskellen mellem den importafgift, der rent faktisk er erlagt for maskinerne, og den importafgift, der skulle have været erlagt under normale omstændigheder uden fritagelsen. Godtgørelsen bør fordeles over maskinernes normale levetid, der gennemsnitlig er på ti år i Malaysia. Beløbet vedrørende undersøgelsesperioden bør fordeles over eksportsalget. Da subsidier under denne ordning kan sidestilles med engangstilskud, er beløbet — for at omfatte samtlige fordele for støttemodtageren — tilpasset ved tilføjelse af den gennemsnitlige rente på markedsvilkår i undersøgelsesperioden, dvs. 11,5 %.

(71) Begge virksomheder nød godt af denne ordning og opnåede subsidier på mellem 0,03 % og 0,55 %.

Reinvesteringsgodtgørelse

A. Retsgrundlag

(72) Reinvesteringsgodtgørelsen ydes i henhold til liste 7a i indkomstskatteloven af 1967 (lov 53).

B. Støtteberettigelse

(73) For at kunne opnå reinvesteringsgodtgørelse skal en virksomhed have været i drift i mindst tolv måneder, have afholdt anlægsudgifter til en fabrik, et anlæg eller en maskine, der anvendes i Malaysia i forbindelse med et støtteberettiget projekt, og have opnået et produktivitetsniveau, der er foreskrevet af finansministeren (norm for processens effektivitet). I underafsnit 8 i lov 451 er et støtteberettiget projekt defineret som en produktionsvirksomheds projekt til udvidelse af den eksisterende drift, som er godkendt af handels- og industriministeren i henhold til koordinationsloven for industrien af 1975. Reinvesteringsgodtgørelsen kan ikke opnås af virksomheder, der har pionerstatus eller modtager en investeringsskattegodtgørelse.

C. Gennemførelse i praksis

(74) Der indgives en ansøgning til statsskattedirektøren ved anvendelse af en særlig ansøgningsformular, hvor projektet er beskrevet i detaljer. Virksomheden skal også oplyse, om produktiviteten er forbedret, om virksomheden er beliggende i et »fremmet« område, og om nøgletallet for processens effektivitet i forbindelse med den pågældende vare er positivt eller negativt. Endelig skal ansøgningen undertegnes af ansøgeren og en kvalificeret ekstern revisor. Når ansøgningen om reinvesteringsgodtgørelsen er godkendt, kan virksomheden i sin årlige selvangivelse kræve en godtgørelse. De med reinvesteringsgodtgørelsen forbundne fordele kan fremføres i fem år.

D. Godtgørelsens størrelse

(75) Godtgørelsen udgør som hovedregel 60 % af de støtteberettigede afholdte udgifter til det støtteberettigede projekt, som kan modregnes i indtil 70 % af den vedtægtsmæssige indkomst. Hvis virksomheden er beliggende i et »fremmet« område eller har opnået et foreskrevet produktivitetsniveau, kan 60 % af de støtteberettigede udgifter modregnes i indtil 100 % af den vedtægtsmæssige indkomst.

E. Udligningsberettigelse

(76) Reinvesteringsgodtgørelsen til virksomheder, som ikke er beliggende i områder, der nyder fremme, udgør ikke et udligningsberettiget subsidie i henhold til artikel 3 i grundforordningen. Den malaysiske regering har ikke begrænset adgangen til at nyde godt af subsidiet til visse virksomheder og anvender objektive kriterier ved indrømmelsen af subsidiet. Da ingen af de eksporterende producenter er beliggende i områder, der nyder fremme, er denne støtteordnings udligningsberettigelse for disse områder ikke vurderet.

3. **Støtteprogrammer, der ikke er udnyttet af de eksporterende producenter**

(77) Klageren hævdede, at de eksporterende producenter af den pågældende vare nød godt af en række andre støtteprogrammer. Besvarelserne af spørgeskemaerne og efterprøvningen viste, at de eksporterende producenter ikke udnytter de nedenfor anførte programmer:

— dobbelt fradrag af eksportkreditpræmier
— dobbelt fradrag af udgifter til godkendt uddannelse
— skattefritagelse for værdien af øget eksport
— refinansiering af eksportkreditter
— tilbagebetaling af punktafgifter og omsætningsafgift
— fremme af strategiske projekter
— godtgørelse af anlægsudgifter ved erhvervelse af anlæg og maskiner
— infrastrukturgodtgørelse
— fremme af malaysiske varemærker.

(78) Kommissionen har derfor ikke foretaget nogen vurdering af disse programmer.

4. **De udligningsberettigede subsidiers størrelse**

(79) Det blev fundet godtgjort, at der som led i denne procedure blev udvist særdeles stor samarbejdsvilje. De samarbejdende eksporterende producenter dækkede praktisk taget al eksport fra Malaysia til EF i undersøgelsesperioden, således som det fremgår af en sammenligning af importtal, som er fremlagt af Eurostat, med eksporttal leveret af de samarbejdende eksporterende producenter.

(80) Den landsdækkende subsidieringsmargen opgjort som et vejet gennemsnit ligger højere end det relevante de minimis-niveau.

(%)

	Dobbelte fradrag	Pionerstatus	Fritagelse for omsætningsafgift	Fritagelse for importafgift	I alt
Tong Heer Fasteners	0,01	1,87	7,11	2,57	11,56
Tigges Stainless Steel Fasteners	0,34	0	2,16	2,02	4,52

II. SINGAPORE

(81) På grundlag af oplysningerne i klagen og svarene på Kommissionens spørgeskema blev følgende programmer undersøgt:

— dobbelt fradrag for investeringer i udlandet
— dobbelt fradrag for forskning og udvikling
— ordning med dobbelt skattefradrag
— pionerstatus
— investeringsgodtgørelse
— ekspansionsfremme
— udviklings- og ekspansionsfremme
— fremme af godkendte licensafgifter
— ordning for godkendte udlandslån
— præferentiel finansieringsordning.

(82) I forbindelse med efterprøvningen af svarene fra Singapores regering og den eksporterende producent fandt Kommissionen det godtgjort, at den samarbejdende eksporterende producent ikke udnyttede nogen af de påståede subsidier. Desuden efterprøvede Kommissionen, om andre producenter af den pågældende vare eksporterede den pågældende vare. Kommissionen fandt det godtgjort, at yderligere en producent eksporterede den pågældende vare til Den Europæiske Union. Der blev imidlertid fremlagt bevis for, at denne eksporterende producent ikke udnyttede de påståede subsidier.

(83) Det blev derfor fundet hensigtsmæssigt ikke at foretage en vurdering af de påståede subsidiers udligningsberettigelse.

III. THAILAND

1. Indledning

(84) På grundlag af oplysningerne i klagen og svarene på Kommissionens spørgeskema undersøgte Kommissionens tjenestegrene følgende ordninger, som blev påstået at indebære indrømmelse af udligningsberettigede subsidier:

— ordninger i henhold til investeringsfremmeloven:
  — fritagelse for eller nedsættelse af importafgifter for maskiner
  — fritagelse for selskabsskat
  — yderligere incitamenter til virksomheder i særlige investeringsfremmezoner
  — fritagelse for importafgifter på råstoffer og andre vigtige materialer.
— ordninger i henhold til loven om Industriarealstyrelsen (IEAA):
  — fritagelse for importafgifter
  — fritagelse for ekstraafgifter i henhold til investeringsfremmeloven
  — fritagelse for merværdiafgift
  — fritagelse for punktafgifter på maskiner, udstyr og reservedele.
— Nedsatte elektricitetstakster.
— Lån til præferentielle rentesatser.

(85) Det blev fundet godtgjort, at de samarbejdende eksporterende producenter i undersøgelsesperioden kun udnyttede ordningerne i henhold til loven om Industriarealstyrelsen.

2. Støtteprogrammer, der er udnyttet af de samarbejdende eksporterende producenter

(86) Det blev fundet godtgjort, at en eksportør udnyttede fritagelsen for importtold på importerede maskiner (loven om Industriarealstyrelsen, afsnit 48), som kun indrømmes virksomheder beliggende i en eksportbearbejdningszone. En eksportbearbejdningszone er et område, der ud fra et toldpolitisk synspunkt er adskilt fra resten af Thailand. For at få tilladelse til at bygge en fabrik i en eksportbearbejdningszone i henhold loven om Industriarealstyrelsen, skal en virksomhed bl.a. opfylde et eksportkrav.

(87) Denne ordning blev betragtet som et subsidie i henhold til artikel 2 i grundforordningen, fordi den omfatter et finansielt bidrag fra regeringen i form af eftergivne importafgifter og derved indrømmer modtageren en fordel. Brugen af ordningen er begrænset til virksomheder beliggende i visse zoner, og ordningen er derfor specifik i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen. Desuden er denne ordning betinget af eksportresultater og er derfor også specifik i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

3. Støtteprogrammer, der ikke er udnyttet af de eksporterende producenter

(88) Kommissionen fandt det godtgjort, at de samarbejdende eksportører i undersøgelsesperioden ikke udnyttede nogen af de andre støtteprogrammer, der var nævnt i klagen, dvs.:

— ordninger i henhold til investeringsfremmeloven
— andre ordninger under loven om Industriarealstyrelsen end fritagelsen for importafgifter
— nedsatte elektricitetstakster
— lån til præferentielle rentesatser.

4. De udligningsberettigede subsidiers størrelse

(89) I henhold til bestemmelserne i grundforordningen kan de udligningsberettigede subsidier til de af undersøgelsen omfattede eksporterende producenter udtrykt ad valorem opgøres som følger:

Virksomhed	Afsnit 48 i loven om Industriarealstyrelsen (%)
Dura Fasteners Co, Ltd/Taiyo Fasteners (Thailand) Co, Ltd/Chiao Pao Metal Co, Ltd	0,24
A.B.P. Stainless Fastener Co, Ltd	0

(90) Det blev fundet godtgjort, at der som led i denne procedure blev udvist særdeles stor samarbejdsvilje. De samarbejdende eksporterende producenter dækkede praktisk taget al eksport fra Thailand til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, således som det fremgår af en sammenligning af importtal, som er fremlagt af Eurostat, med eksporttal leveret af de samarbejdende eksporterende producenter.

(91) Den landsdækkende margen for alle eksporterende producenter opgjort som et vejet gennemsnit er de minimis, dvs. under 2 %. Under disse omstændigheder betragtes subsidiemargenen for Thailand som ubetydelig.

IV. FILIPPINERNE

1. Indledning

(92) På grundlag af oplysningerne i klagen og svarene på spørgeskemaet blev der foretaget en undersøgelse af følgende ordninger, som blev påstået at indebære indrømmelse af udligningsberettigede subsidier:

— Ordninger under omnibusinvesteringsloven:

  — midlertidig indkomstskattefritagelse

  — ekstrafradrag for yderligere lønomkostninger

  — skattegodtgørelse for indenlandske anlægsaktiver

  — skattegodtgørelse for importtold og afgifter på råstoffer

  — fritagelse for importafgifter og told på råstoffer

  — fritagelse for importafgifter og told på maskiner

  — fritagelse for importtold på leverancer og reservedele.

— Ordninger under loven om særlige økonomiske zoner:

  — midlertidig indkomstskattefritagelse

  — fritagelse for nationale og lokale skatter (bruttoindkomstskat eller særlig sats på 5 %)

  — skattegodtgørelse for uddannelsesudgifter

  — ekstrafradrag for yderligere lønomkostninger

  — skattegodtgørelse for indenlandske anlægsaktiver

  — skattegodtgørelse for importsubstitution

  — fritagelse for importafgifter og told på råstoffer

  — fritagelse for importafgifter og told på maskiner

  — fritagelse for importtold på leverancer og reservedele

  — fritagelse for kajpenge, eksportafgifter, told, vederlag og gebyrer

  — nedsatte huslejer og byggerenter.

(93) Der findes i øjeblikket to producenter af SSF i Filippinerne, Lu Chu Shin Yee Works (Philippines) Ltd, der blev registreret i 1988 (Lu Chu), og Pilshin Works Corporation, der blev registreret i 1997 (Pilshin). Begge virksomheder er datterselskaber af et taiwansk selskab, Lu Chu Shin Yee Works (Taiwan) Ltd, der er omfattet af de tidligere trufne antidumpingforanstaltninger. De er også forretningsmæssigt forbundne virksomheder og vil derfor blive betragtet som en virksomhed (Lu Chu/Pilshin) i følgende analyse.

(94) Under kontrolbesøget blev det fundet godtgjort, at de samarbejdende eksporterende producenter i undersøgelsesperioden kun udnyttede de med loven om særlige økonomiske zoner forbundne fordele.

2. **Støtteprogrammer, der er udnyttet af de eksporterende producenter**

Generelt

(95) Loven om særlige økonomiske zoner (lov nr. 7916 (1995)) indeholder bestemmelser om oprettelse, drift og forvaltning af særlige økonomiske zoner (økozoner) i Filippinerne, og der er i forbindelse dermed nedsat en særlig filippinsk styrelse for økonomiske zoner (PEZA). Den 17. maj 1999 udstedte PEZA gennemførelsesregler vedrørende de særlige økonomiske zoner.

(96) Økozonerne er begrænsede områder, der er fastlagt som sådanne af den filippinske regering. De kan både være offentligt og privat ejede og/eller drevne. Der findes forskellige typer økozoner som f.eks. industriarealer, frihandelszoner, eksportbearbejdningszoner og turistzoner. Ved eksportbearbejdningszoner forstås afgrænsede områder, der ikke betragtes som en del af det nationale toldområde. De er forbeholdt eksportorienterede virksomheder.

(97) For at kunne nyde godt af PEZA-ordningerne skal virksomhederne registreres hos PEZA, hvilket er ensbetydende med en bemyndigelse til at drive virksomhed i en af landets økozoner. Der findes flere forskellige typer registrering, f.eks. som eksportvirksomhed (eksporten skal udgøre mere end 50 % af omsætningen og 70 %, hvis udenlandske virksomheder ejer mere end 40 %), hjemmemarkedsvirksomheder, frihandelsvirksomheder, pionervirksomheder og servicevirksomheder. De registrerede PEZA-virksomheder bliver automatisk berettigede til at nyde godt af de forskellige ordninger, der står til rådighed i henhold til loven om særlige økonomiske zoner. Eksportvirksomheder i eksportbearbejdningszoner kan i almindelighed nyde godt af yderligere incitamenter.

(98) Den berørte eksporterende producent er en PEZA-registreret eksportvirksomhed beliggende i eksportbearbejdningszonen Cavite. I undersøgelsesperioden udnyttede den følgende ordninger:

Bruttoindkomstskat (særlig sats på 5 %) (afsnit 24 i loven om særlige økonomiske zoner)

(99) Bruttoindkomstskatten er en mulighed, der tilbydes virksomheder, og som går ud på, at de erlægger en særlig indkomstskat svarende til 5 % af bruttoindkomsten og derved fritages for at erlægge alle nationale og lokale skatter. Lu Chu udnyttede denne ordning i undersøgelsesperioden.

A. Støtteberettigelse

(100) Bruttoindkomstskatten kan anvendes af virksomheder, der er registreret hos PEZA, på nær virksomheder, der leverer bestemte tjenesteydelser (f.eks. kundeservice, spedition, bankvæsen og forsikringsvirksomhed) i økozoner.

B. Gennemførelse i praksis

(101) PEZA-virksomhederne kan vælge at anvende bruttoindkomstskatten i deres årlige selvangivelser. Indkomstskatteformularen giver virksomheden mulighed for at fastlægge skatteårets skyldige beløb ved at anvende den særlige bruttoindkomstsats på 5 % i stedet for den normale sats (33 % ifølge den seneste ændring af loven om indenlandske indtægter) på virksomhedens nettoindkomst. Ifølge PEZA-bestemmelse XX omfatter den bruttoindkomst, hvoraf bruttoindkomstskatten skal beregnes, de nettoindtægter, der er skabt af erhvervsudøvelsen i økozonen, minus en række fradrag svarende til de omkostninger, der direkte kan tilskrives produktionen, herunder afskrivninger og finansieringsomkostninger i forbindelse med anlægsaktiver.

(102) Ansøgerens selvangivelse forelægges først PEZA, der efterprøver og godkender virksomhedens berettigelse til at være omfattet af bruttoindkomstskatten, og derefter Styrelsen for Indenlandske Indtægter, der foretager den normale skattemæssige ligning.

(103) Hvis virksomheden vælger bruttoindkomstskatten, fritages den automatisk for normal indkomstskat, der i årene 1998 og 1999 beløb sig til henholdsvis 34 % og 33 % af nettoindkomsten. Desuden giver bruttoindkomstskatteordningen fritagelse for alle lokale skatter. Disse skatter varierer fra område til område og omfatter bl.a. ejendomsskatter, erhvervsskatter og -afgifter, lokale koncessionsafgifter og lokalsamfundsskatter.

C. Udligningsberettigelse

(104) Bruttoindkomstskatteordningen er et subsidie i henhold til artikel 2 i grundforordningen, fordi den indebærer et finansiel bidrag fra den filippinske regering i form af eftergivne indkomstskatter og lokale skatter, som ellers skulle have været erlagt, og derved giver modtageren en fordel. Da adgangen til at nyde godt af denne ordning er begrænset til virksomheder, der af den filippinske regering har fået tilladelse til at etablere sig og virke i visse områder (økozoner), er der tillige tale om en specifik ordning i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen.

D. Subsidiebeløbets beregning

(105) Godtgørelsen til Lu Chu/Pilshin er beregnet på grundlag af data vedrørende skatteåret 1998, der er den seneste periode, for hvis vedkommende der foreligger en selvangivelse.

(106) Godtgørelsen til Lu Chu/Pilshin er forskellen mellem det skattebeløb, der rent faktisk er erlagt for året 1998, og det beløb, der skulle have været erlagt, hvis den normale skattesats havde fundet anvendelse. Den sidstnævnte skattesats omfatter den nationale indkomstskat ved den normale sats på 34 % og visse lokale skatter, der normalt opkræves i det område, hvor Lu Chu/Pilshin er beliggende: lokalsamfundsskat, ejendomsskat og kommunal licensafgift. Da subsidiet kan sidestilles med et engangstilskud, skal den således beregnede godtgørelse forhøjes med renten i undersøgelsesperioden beregnet ved anvendelse af periodens gennemsnitlige udlånsrente på markedsvilkår, dvs. 15,1 %. Fordelt over det samlede salg i undersøgelsesperioden beløber den støtte, som Lu Chu/Pilshin har opnået, sig til 0,58 %.

Fritagelse for importtold på maskiner, råstoffer, leverancer og reservedele (afsnit 4(c) og 23 i loven om særlige økonomiske zoner)

Indledning

(107) I henhold til PEZA-bestemmelse XV kan maskiner, råstoffer, leverancer og reservedele, som er ført ind i en eksportbearbejdningszone af en eksportvirksomhed med henblik på anvendelse i dennes produktionsproces, på visse betingelser fritages for importtold.

(108) Som nævnt ovenfor er eksportbearbejdningszonerne ikke en del af landets toldområde. Trafikken til og fra området er begrænset og underkastet kontrol af PEZA og Toldstyrelsen.

Fritagelse ved import af maskiner

A. Støtteberettigelse

(109) Eksportvirksomheder beliggende i en eksportbearbejdningszone kan udnytte denne ordning.

B. Gennemførelse i praksis

(110) For at kunne udnytte fritagelsen for importtolden på importerede maskiner skal en virksomhed beliggende i en eksportbearbejdningszone indgive en ansøgning om importtilladelse til PEZA. Tilladelsen gives af PEZA, efter at den har efterprøvet, at maskinerne er af relevans for virksomhedens produktion.

C. Udligningsberettigelse

(111) Ordningen er et subsidie i henhold til artikel 2, stk. 1, i grundforordningen, fordi den indebærer et finansiel bidrag fra den filippinske regering i form af eftergiven importtold, som ellers skulle have været erlagt, og derved giver modtageren en fordel. Ordningen giver ingen fritagelse for råstoffer, der forbruges som led i produktionsprocessen. Da den er begrænset til virksomheder, der er beliggende i visse områder, og yderligere er betinget af eksportresultater, er den specifik i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

D. Subsidiebeløbets beregning

(112) Godtgørelsen til den eksporterende producent, dvs. Lu Chu, er beregnet på grundlag af den ubetalte skyldige told på importen af anlægsaktiver, og dette beløb er spredt over en periode, der afspejler den normale afskrivning af sådanne aktiver i den pågældende

erhvervsgren. Denne periode er opgjort til ti år, der betragtes som den normale levetid for denne type maskiner i den pågældende erhvervsgren i Filippinerne. Det beløb, der er af relevans for undersøgelsesperioden, bør fordeles på grundlag af eksportsalget. Da subsidier under denne ordning kan sidestilles med engangstilskud, skal beløbet — for at omfatte samtlige fordele for støttemodtageren — tilpasses ved tilføjelse af den gennemsnitlige rente på markedsvilkår i undersøgelsesperioden, dvs. 15,1 %. Det deraf følgende beløb er fordelt over den samlede eksport i undersøgelsesperioden, og resultatet bliver et subsidiebeløb på 0,05 %. Da dette subsidiebeløb er lavere end 0,3 %, og da Filippinerne er et »bilag VII«-land, drages der i henhold til betragtning 8 ovenfor den konklusion, at den eksporterende producent ikke modtog nogen godtgørelse.

Fritagelse ved import af råstoffer

A. Støtteberettigelse

(113) Eksportvirksomheder beliggende i en eksportbearbejdningszone kan udnytte denne ordning.

B. Gennemførelse i praksis

(114) Virksomheder beliggende i eksportbearbejdningszoner, som ønsker at udnytte toldfritagelsen for importerede råstoffer, skal forelægge PEZA en ansøgning med detaljerede oplysninger om afskiber, importør og importeret vare for at kunne få tilladelse til at omlade lasten fra ankomsthavnen til eksportbearbejdningszonen. Embedsmænd ved PEZA og Toldstyrelsen kontrollerer den importerede vare i ankomsthavnen og påser, at den afleveres i eksportbearbejdningszonen. PEZA fører et virksomhedskartotek, hvori den registrerer de forskellige importtransaktioner.

(115) Der anvendes en lignende procedure, når virksomhederne eksporterer deres færdigvarer. De skal anmode PEZA om at udstede en eksporttilladelse. Embedsmænd fra PEZA kontrollerer lasten, før den forlader zonen, og påser, at den leveres i uændret stand i afskibningshavnen, hvor den kontrolleres af Toldstyrelsen. Eksporten registreres i PEZA's virksomhedskartotek. Hvis en virksomhed ønsker at sælge en del af sin produktion på hjemmemarkedet, skal den have PEZA's tilladelse dertil. Kun godkendte lokale salg må forlade eksportbearbejdningszonen.

(116) Ifølge den filippinske regering skal virksomheder, der sælger varer på hjemmemarkedet, erlægge importtold for den tilsvarende mængde importerede råstoffer som beregnet af PEZA og Toldstyrelsen på grundlag af en på forhånd fastlagt fremstillingsformel. Den filippinske regering fremlagde imidlertid ingen oplysninger om, hvorvidt og hvorledes denne formel rent faktisk fastlægges og anvendes.

(117) Desuden oplyste den filippinske regering, at PEZA med jævne mellemrum kontrollerer virksomhedernes lagre af råstoffer for at sikre, at varerne reeksporteres inden for de foreskrevne seks måneder. Hvis dette ikke sker, pålægges det virksomhederne at erlægge importtolden på de råstoffer, der ikke er reeksporteret. Den filippinske regering fremlagde imidlertid ikke nogen oplysninger om, hvorvidt og hvorledes denne kontrol rent faktisk udføres.

C. Udligningsberettigelse

(118) Ordningen omfatter øjensynlig et subsidie i henhold til artikel 2, stk. 1, i grundforordningen. Den filippinske regering har ikke været i stand til at bevise, at den har indført og effektivt anvender et system eller en procedure, som kan bekræfte, at råstoffer importeret til eksportbearbejdningszonen forbruges som led i produktionen af den eksporterede varer, og at disse transaktioner er opgjort til et bestemt beløb, således som det kræves i bilag II til grundforordningen. Den filippinske regering fremlagde ikke nogen dokumentation for sin påstand om, at der anvendes en fremstillingsformel ved fastlæggelsen af forbindelsen mellem eksporten af færdigvarerne og importen af råstofferne. Desuden fremlagde den filippinske regering ikke nogen oplysninger om, hvorvidt og hvorledes den rent faktisk kontrollerer virksomhedens lager.

(119) Ordningen er et subsidie, fordi den filippinske regering yder et finansielt bidrag i form af eftergiven importtold, som ellers skulle have været erlagt, og derved giver modtageren en fordel. Da den er begrænset til virksomheder beliggende i visse områder og yderligere er betinget af eksportresultater, er den specifik i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

(120) Lu Chu benytter en forholdsvis simpel produktionsproces: de eneste råstoffer, der benyttes, er valsetråd af rustfrit stål, der forarbejdes (klippes og skæres) til SSF, der er Lu Chus eneste færdigvare. Som led i undersøgelsen foretog den filippinske regering og Kommissionen i overensstemmelse med bilag II til grundforordningen en undersøgelse af de faktiske involverede råstoffer. I undersøgelsesperioden importerede Lu Chu alle råstoffer og eksporterede alle færdigvarer (virksomheden hverken købte eller solgte således på hjemmemarkedet). Der blev ikke konstateret nogen særlig stor forskel på import- og eksportmængderne i undersøgelsesperioden, og virksomhedens lagre lå ikke på noget unormalt niveau ved periodens afslutning.

(121) Efter Kommissionens opfattelse er der tilstrækkelig dokumentation for, at de råstoffer, som Lu Chu importerede fritaget for importtold, rent faktisk blev forbrugt som led i produktionen af de eksporterede varer. Som følge af denne virksomheds erhvervsstruktur og drift er

der desuden ikke noget, der tyder på, at denne situation vil blive ændret i de kommende år. Der drages derfor den foreløbige konklusion, at Lu Chu/Pilshin ikke modtog nogen subsidier under dette program.

Fritagelse ved import af reservedele og leverancer

A. Støtteberettigelse

(122) Eksportvirksomheder beliggende i en eksportbearbejdningszone kan udnytte denne ordning.

B. Gennemførelse i praksis

(123) For at kunne nyde godt af fritagelsen for importtolden på importerede reservedele og leverancer skal virksomheder beliggende i eksportbearbejdningszonen indgive en ansøgning om importtilladelse til PEZA. Tilladelsen gives af PEZA, efter at den har sikret sig, at varerne er af relevans for virksomhedens produktion.

C. Udligningsberettigelse

(124) Ordningen er et subsidie i henhold til artikel 2, stk. 1, i grundforordningen, fordi den filippinske regering yder et finansielt bidrag i form af eftergiven importtold, som ellers skulle have været erlagt, og derved giver modtageren en fordel. Der er ikke noget, der tyder på, at den pågældende fritagelse vedrører råstoffer, der forbruges som led i produktionsprocessen. Da den er begrænset til virksomheder beliggende i bestemte områder og yderligere er betinget af eksportresultater, er den specifik i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

D. Subsidiebeløbets beregning

(125) Godtgørelsen til den eksporterende producent er beregnet på grundlag af den skyldige ubetalte told på den samlede import af leverancer og reservedele. For at fastslå den fuldstændige fordel for modtageren i henhold til denne ordning er dette beløb blevet tilpasset ved medregning af renter i undersøgelsesperioden. Da gevinsten af importtolden indtjenes jævnligt i løbet af undersøgelsesperioden, svarer den til en række tilskud mellem undersøgelsesperiodens første og sidste dag. I sådanne tilfælde er det normal praksis at antage, at der ydes et gennemsnitstilskud midt i undersøgelsesperioden. Den rente, der skal tillægges, skal derfor beregnes af den samlede ubetalte told i en periode af seks måneders varighed ved anvendelse af den gennemsnitlige udlånsrente på markedsvilkår, dvs. 15,1 %. Det deraf følgende beløb er fordelt over den samlede eksport i undersøgelsesperioden, hvilket giver et subsidie på 33 %.

3. **Subsidieprogrammer, der ikke er udnyttet af de eksporterende producenter**

(126) Kommissionen fandt det godtgjort, at de samarbejdende eksportører i undersøgelsesperioden ikke udnyttede nogen af de andre støtteprogrammer, der var nævnt i klagen, dvs.:

— andre ordninger under loven om særlige økonomiske zoner

— nedsatte huslejer og byggerenter

— ordninger under omnibusinvesteringsloven, idet de eneste undtagelser er fritagelse for importafgifter og told på råstoffer, som blev udnyttet af virksomheden Pilshin. Da det subsidiebeløb, virksomheden modtog under denne ordning, imidlertid er lavere end 0,3 %, og da Filippinerne er et »bilag VII«-land, drages der i henhold til betragtning 8 ovenfor den konklusion, at den ikke modtog nogen godtgørelse.

4. **De udligningsberettigede subsidiers størrelse**

(127) I henhold til bestemmelserne i grundforordningen kan de udligningsberettigede subsidier til den af undersøgelsen omfattede eksporterende producent Lu Chu/Pilshin udtrykt ad valorem opgøres til 3,91 %.

(128) Det blev fundet godtgjort, at der som led i denne procedure blev udvist særdeles stor samarbejdsvilje. De samarbejdende eksporterende producenter dækkede praktisk taget al eksport fra Filippinerne til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, således som det fremgår af en sammenligning af importtal, som er fremlagt af Eurostat, med eksporttal leveret af de samarbejdende eksporterende producenter.

(%)

Virksomhed	Bruttoindkomstskat	Fritagelse for importafgifter	I alt
Lu Chu Shin Yee Works, Ltd/Pilshin Works Corporation	0,58	3,33	3,91

D. **ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET**

1. **Producenterne i Fællesskabet**

(129) Inden for Fællesskabet fremstiller følgende virksomheder SSF:

— de producenter, der indgav klagen og samarbejdede i undersøgelsen:

— Bulnava srl, Milano (Italien)

— Inox Viti snc di Cattinori Enrico & Bruno, Grumello Del Monte (Italien)

— Tevi (Trafilerie e Viterie Italiane srl), Ponte Dell'Olio (Italien)

— Torbesa (Tornilleria del Besos, SA), Barcelona (Spanien)

— Ugivis SA, Belley (Frankrig).

— en række andre producenter, som ikke klagede, men heller ikke modsatte sig proceduren.

(130) Det blev fundet godtgjort, at nogle klagende fællesskabsproducenter i undersøgelsesperioden havde købt SSF fra forskellige kilder uden for Fællesskabet, herunder de berørte lande. Disse køb udgjorde imidlertid mængdemæssigt kun en ubetydelig del af den samlede produktion (dvs. mindre end 2 %). Det blev derfor fundet godtgjort, at disse køb var i overensstemmelse med den normale handelspraksis blandt producenter, som skulle supplere deres eget varesortiment med mindre køb af importerede SSF.

(131) Der drages den konklusion af det ovenstående, at alle disse virksomheders produktion udgør produktionen i Fællesskabet i henhold til artikel 9, stk. 1, i grundforordningen.

2. **Erhvervsgrenen i Fællesskabet**

(132) Det blev undersøgt, om de klagende fællesskabsproducenter tegnede sig for en væsentlig del af Fællesskabets samlede produktion af SSF, og resultatet blev, at de i undersøgelsesperioden tegnede sig for 70 % af Fællesskabets samlede produktion. Der blev derfor draget den konklusion, at klagerne udgør erhvervsgrenen i Fællesskabet i henhold til artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 8, i grundforordningen. De benævnes i det følgende »erhvervsgrenen i Fællesskabet«.

E. **SKADE**

1. **Indledende bemærkninger**

(133) Analysen af skaden bør ses på baggrund af de antidumpingforanstaltninger, der midlertidigt er truffet over for den pågældende vare ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1732/97 ([6]) og bekræftet ved forordning (EF) nr. 393/98 ([7]). Ved den sidstnævnte forordning blev der indført en endelig antidumpingtold på importen af SSF med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Republikken Korea, Malaysia, Taiwan og Thailand.

(134) Da der er draget den konklusion af undersøgelsen, at de eksporterende producenter i Singapore ikke udnyttede de påståede subsidier, og da subsidiemargenen for Thailand er fundet ubetydelig, er skadesanalysen desuden blevet begrænset til importen af SSF med oprindelse i Malaysia og Filippinerne.

2. **Forbruget i Fællesskabet**

(135) Opgørelsen af forbruget i Fællesskabet blev baseret på besvarelserne af spørgeskemaet (EU-erhvervsgrenens salgsmængde), oplysninger fra Eurostat (importmængden) og de klagende (ikke-klagende) fællesskabsproducenters salgsmængde.

(136) Der kan drages den konklusion af de ovennævnte data, at det registrerede forbrug i Fællesskabet voksede fra 79 388 tons i 1996 til 80 080 tons i 1997 og derefter faldt til 60 977 tons i 1998 og 58 680 tons i undersøgelsesperioden, hvilket svarer til en samlet nedgang på 26 %. Forbruget voksede således svagt (med 1 %) fra 1996 til 1997, men faldt brat i 1998 (24 % i forhold til året før) og faldt yderligere med 4 % i undersøgelsesperioden.

(137) Det skal bemærkes, at udviklingen i det registrerede forbrug påvirkes stærkt af de lagerførende virksomheder på fællesskabsmarkedet, idet disse optræder som formidlere mellem alle producenter af SSF, både inden for og uden for Fællesskabet. Tallet for det registrerede forbrug viser derfor de lagerførende virksomheders køb i den af undersøgelsen omfattede periode og ikke nødvendigvis brugernes køb.

(138) Det blev som led i den foregående antidumpingprocedure fundet godtgjort, at forbruget som følge af de lagerførende virksomheders køb var steget kraftigt i perioden 1994-1995 (fra 59 900 til 86 500 tons). I denne sammenhæng falder den bratte nedgang i perioden 1997-1998 (fra 80 080 til 60 977 tons efterfulgt af en yderligere nedgang i undersøgelsesperioden til 58 680) tidsmæssigt sammen med iværksættelsen af de ovennævnte antidumpingforanstaltninger, hvorved importniveauet atter blev bragt ned på 1994-niveauet. Denne udvikling viste, at importen før iværksættelsen af de ovennævnte antidumpingforanstaltninger lå et godt stykke højere end brugernes køb.

3. **Kumulering**

(139) Det blev undersøgt, om importen af SSF med oprindelse i Malaysia og Filippinerne bør vurderes kumulativt i henhold til artikel 8, stk. 4, i grundforordningen.

(140) Det blev i den forbindelse fundet godtgjort, at de udligningsberettigede subsidier i henhold til artikel 14, stk. 5, i grundforordningen var højere end de minimis, og at den importerede mængde fra hvert af disse lande ikke var ubetydelig.

(141) Som fremhævet ovenfor blev det også fundet godtgjort, at SSF importeret fra begge de berørte lande og SSF fremstillet og solgt af erhvervsgrenen i Fællesskabet var samme vare i alle henseender. Det skal bemærkes, at importen af SSF fra begge lande produceres efter samme kvalitetsnormer som fællesskabsvarerne, normalt efter en DIN- eller en ISO-norm, at de er indbyrdes substituerbare, og at de er markedsført i Fællesskabet i samme periode, ad ensartede salgskanaler og på samme handelsmæssige betingelser. De importerede SSF blev derfor anset for både at konkurrere indbyrdes og med SSF fremstillet i Fællesskabet.

([6]) EFT L 243 af 5.9.1997, s. 17.
([7]) Se fodnote 3.

(142) Der drages den konklusion af det ovenstående, at alle de i artikel 8, stk. 4, i grundforordningen fastsatte kriterier blev opfyldt af importen med oprindelse i Malaysia og Filippinerne, dvs. at de udligningsberettigede subsidier fra hvert af disse lande var højere end de minimis, at importmængden ikke var ubetydelig, og at en kumulativ vurdering af importens virkninger var hensigtsmæssig set på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de importerede varer indbyrdes og for konkurrencen mellem de importerede varer og samme fællesskabsvarer. Importen fra Malaysia og Filippinerne blev derfor undersøgt kumulativt.

4. **Den subsidierede imports størrelse og markedsandel**

(143) Den subsidierede import til Fællesskabet af SSF med oprindelse i de berørte lande voksede mængdemæssigt med 16 % i den af undersøgelsen omfattede periode. Den voksede fra 6 280 tons i 1996 til 7 433 tons i 1997 og 7 917 tons i 1998 og faldt derefter til 7 293 tons i undersøgelsesperioden.

(144) Disse landes markedsandel voksede fra 7,9 % i 1996 til 9,3 % i 1997 og 13 % i 1998, hvorefter den faldt til 12,4 % i undersøgelsesperioden, hvilket betegner en stigning på 4,5 procentpoint i hele den af undersøgelsen omfattede periode med en særlig kraftig stigning siden 1997.

5. **Priserne på den subsidierede import**

Prisudvikling

(145) Den af Eurostat angivne kilopris i EUR for de SSF, der blev importeret fra de berørte lande, faldt fra 2,91 i 1996 til 2,75 i 1997 og 2,73 i 1998 og faldt yderligere til 2,58 i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at priserne ved import fra de berørte lande bestandig har været mærkbart lavere end EU-erhvervsgrenens priser i den af undersøgelsen omfattede periode.

Prisunderbud

(146) Med hensyn til prisunderbud blev de SSF, der blev importeret fra de berørte lande, og de SSF, der blev fremstillet og solgt af erhvervsgrenen i Fællesskabet på fællesskabsmarkedet, kategoriseret efter varekontrolnummer (dvs. type SSF). For hver type SSF blev der anstillet en sammenligning mellem de eksporterende producenters og EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser efter fradrag af alle rabatter og afgifter og beregnet på grundlag af salget til den første ikke forretningsmæssigt forbundne kunde, om fornødent korrigeret for at tage hensyn til forskelle med hensyn til distributionskanaler. Forskellen blev derefter udtrykt i procent af EU-erhvervsgrenens priser.

(147) For at nå frem til et handelsled, der var sammenligneligt med EU-erhvervsgrenens salg, blev priserne ved import fra de berørte lande i henhold til artikel 28 i grundforordningen korrigeret for at tage hensyn til den told, der skulle erlægges (inklusive antidumpingtold for Malaysias vedkommende), omkostningerne efter importen (inklusive håndterings-, finansierings- og transportomkostninger) og de supplerende emballeringsomkostninger. Korrektionerne for omkostningerne efter importen blev baseret på de foreliggende faktiske oplysninger, dvs. oplysninger fra importørerne indhentet som led i den foregående antidumpingundersøgelse.

(148) Ved anvendelse af den ovennævnte metode blev underbudsmargenerne (udtrykt i procent af EU-erhvervsgrenens pris opgjort som et vejet gennemsnit) konstateret for begge lande, og den varierede mellem 10 % og 20 % for Malaysias vedkommende og nåede op på 31 % for Filippinernes vedkommende.

6. **EU-erhvervsgrenens situation**

Salgsmængde og markedsandel

(149) EU-erhvervsgrenens salg på fællesskabsmarkedet voksede i den af undersøgelsen omfattede periode med 31 %, idet det voksede fra 14 131 tons i 1996 til 18 758 tons i 1997 og 19 216 tons i 1998, hvorefter det faldt til 18 520 tons i undersøgelsesperioden.

(150) EU-erhvervsgrenens markedsandel voksede i den af undersøgelsen omfattede periode fra 17,8 % i 1996 til 23,4 % i 1997, 31,5 % i 1998 og 31,6 % i undersøgelsesperioden. Den samlede stigning i markedsandelen kan tilskrives en stigning i salget, medens forbruget faldt efter antidumpingtoldens indførelse. De vigtigste eksportører til Fællesskabet bortset fra de lande, som er underkastet antidumpingtold, forøgede af samme årsag også deres markedsandele.

Priser

(151) Salgsprisen (opgjort som et vejet gennemsnit) for SSF solgt på fællesskabsmarkedet af erhvervsgrenen i Fællesskabet faldt i den af undersøgelsen omfattede periode med 17 %. Priserne faldt fra 3,65 EUR/kg i 1996 til 3,22 EUR/kg i 1997, 3,23 EUR/kg i 1998 og 3,02 EUR/kg i undersøgelsesperioden.

(152) Det skal bemærkes, at prisen på de involverede råstoffer ifølge oplysninger afgivet af de samarbejdende leverandører af råstoffer fra 1998 til undersøgelsesperioden faldt med 5,6 %, medens EU-erhvervsgrenens priser på SSF fremstillet på grundlag af disse råstoffer faldt med 6,3 %. Da købsudgifterne for råstoffer i undersøgelsesperioden udgjorde 56,7 % af EU-erhvervsgrenens samlede omkostninger, blev det fundet godtgjort, at EU-erhvervsgrenens priser for SSF var faldet noget kraftigere end udgifterne til råstoffer. Pris- og omkostningssituationen var således blevet noget mere kritisk.

Rentabilitet

(153) EU-erhvervsgrenens overskud af salget voksede fra 0,1 % i 1996 til 2,3 % i 1997 og 1,8 % i 1998, men blev derefter afløst af et tab på 0,8 % i undersøgelsesperioden.

(154) Hvis denne nedadgående trend fortsætter, kommer salgspriserne for EU-erhvervsgrenens producenter snart ned i nærheden af grænseomkostningerne, da det ikke er muligt at opretholde en fortjeneste på et stærkt konkurrencepræget og gennemsigtigt marked, ikke en gang på bekostning af markedsandelen, ved ensidigt at tage højere priser. Tabet på 0,8 % opgjort som et vejet gennemsnit i undersøgelsesperioden er det ringeste resultat siden 1996.

Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse

(155) EU-erhvervsgrenens produktion voksede i den af undersøgelsen omfattede periode med 21 %, nemlig fra 15 620 tons i 1996 til 18 701 tons i 1997 og 20 272 tons i 1998, hvorefter den faldt til 18 857 tons i undersøgelsesperioden.

(156) EU-erhvervsgrenens kapacitet voksede i den af undersøgelsen omfattede periode med 22 %. Det skal imidlertid bemærkes, at en betydelig del af denne stigning fandt sted i 1997 på et tidspunkt, hvor erhvervsgrenen i Fællesskabet forventede voksende salg, fordi der var indført antidumpingtold som led i den ovennævnte procedure. Fra 1998 til undersøgelsesperioden var kapaciteten stabil.

(157) Kapacitetsudnyttelsen voksede i perioden 1996-1997 fra 60 % til 62 %. I 1998 voksede den yderligere til 63 %, men faldt derefter til 59 % i undersøgelsesperioden.

Lagre

(158) EU-erhvervsgrenens lagre voksede i den af undersøgelsen omfattede periode med 30 %, idet de voksede fra 3 331 tons i 1996 til 4 435 tons ved udgangen af undersøgelsesperioden.

Investeringer

(159) Investeringerne voksede sammenlagt med 32 %, nemlig fra 1,6 mio. EUR i 1996 til 2,1 mio. EUR i undersøgelsesperioden. Investeringerne svingede i den af undersøgelsen omfattede periode (8,8 mio. EUR i 1997 og 4,09 mio. EUR i 1998). Det er nødvendigt at foretage visse maskininvesteringer i SSF-erhvervsgrenen, hvis konkurrenceevnen skal bevares og miljøkravene overholdes.

Beskæftigelse

(160) Beskæftigelsen voksede fra 386 personer i 1996 til 453 personer i undersøgelsesperioden, dvs. med 17 % i den af undersøgelsen omfattede periode. Beskæftigelsesfremgangen fandt især sted i 1997 (438 ansatte mod 386 året før) og faldt tidsmæssigt sammen med ændringer i visse virksomheders struktur i løbet af 1997 og en forøgelse af kapaciteten.

Produktivitet

(161) EU-erhvervsgrenens produktivitet opgjort som tons pr. ansat blev i den af undersøgelsen omfattede periode forbedret med 10 %. Den forbedredes mærkbart fra 1996 til 1997 (med 8 %) og vedblev med at forbedres fra 1997 til 1998 (med 8 %), men forringedes derefter med 5 % fra 1998 til undersøgelsesperioden.

7. **Konklusion vedrørende skade**

(162) Der drages den konklusion, at der i den af undersøgelsen omfattede periode blev påført erhvervsgrenen i Fællesskabet et føleligt pristryk fra den subsidierede import med oprindelse i de berørte lande, som i væsentligt omfang udgjorde et underbud i forhold til EU-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden og førte til en kraftigt forøget importmængde. Som følge deraf var erhvervsgrenen i Fællesskabet ude af stand til at forhøje eller blot opretholde sine salgspriser på trods af den genetablerede effektive konkurrence med de lande, som blev underkastet antidumpingtold.

(163) På dette grundlag forringedes EU-erhvervsgrenens finansielle situation, og der blev i undersøgelsesperioden registreret et tab på 0,8 % opgjort som et vejet gennemsnit, som ikke kunne genoprettes, bl.a. fordi de berørte lande var i stand til at presse priserne.

(164) Efter at der i 1997 var truffet midlertidige antidumpingforanstaltninger, forbedredes EU-erhvervsgrenens situation med hensyn til produktion og salg fra 1997 til 1998. Fra 1998 til undersøgelsesperioden forringedes EU-erhvervsgrenens situation imidlertid både med hensyn til produktion (nedgang i den producerede mængde på 7 %), salg (nedgang i den solgte mængde på 3,6 %) og rentabilitet (fra 1,8 % til – 0,8 %). Der drages den foreløbige konklusion af det ovenstående, at der er påført erhvevsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade i henhold til artikel 8, stk. 2, i grundforordningen.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG VEDRØRENDE SKADEN

(165) For at kunne drage konklusioner vedrørende årsagerne til den skade, der er påført erhvervsgrenen i Fællesskabet, undersøgte Kommissionen alle kendte faktorers virkninger og konsekvenser for den pågældende erhvervsgrens situation. Denne analyse sikrer, at enhver skade, der er forvoldt af andre faktorer end den subsidierede import, ikke tilskrives denne.

1. **Den subsidierede imports virkninger**

(166) Der er en tydelig sammenhæng mellem det mærkbare prisunderbud, der blev konstateret i undersøgelsesperioden, og forringelsen af EU-erhvervsgrenens priser og rentabilitet i samme periode. Det kraftige pristryk fra den subsidierede import fra 1998 til undersøgelsesperioden faldt tidsmæssigt sammen med et alvorligt prisfald for erhvervsgrenen i Fællesskabet, som gav sig udslag i et tab på 0,8 % i undersøgelsesperioden.

(167) Efter at de ovennævnte antidumpingforanstaltninger var truffet, var erhvervsgrenen i Fællesskabet i stand til at forøge sin produktion og sit salg og forbedre rentabiliteten. Den stigende import fra de berørte lande i perioden 1997-1998 og det bratte fald i salgspriserne,

navnlig fra 1998 til undersøgelsesperioden, faldt imidlertid tidsmæssigt sammen med en forringelse af EU-erhvervsgrenens situation, navnlig med hensyn til rentabilitet. Erhvervsgrenen i Fællesskabet kunne hverken drage fordel af sin overskydende kapacitet eller den genskabte effektive konkurrence efter iværksættelsen af antidumpingforanstaltningerne. Presset fra den subsidierede import afskar erhvervsgrenen i Fællesskabet fra at opnå en forbedret rentabilitet.

(168) Der er derfor draget den konklusion, at eftersom importstigningen på fællesskabsmarkedet var særdeles kraftig i undersøgelsesperioden, kan prisfaldet og EU-erhvervsgrenens forringede situation, navnlig med hensyn til finansielle tab, tilskrives de konstant lave priser for importen fra de berørte lande.

2. **Andre faktorers indvirkning**

(169) Kommissionen undersøgte, om den skade, der blev påført erhvervsgrenen i Fællesskabet, kunne have været forvoldt af andre faktorer end den subsidierede import. Kommissionen undersøgte navnlig udviklingen i forbruget, udviklingen i importen fra tredjelande og dennes virkninger og virkningerne af ændringerne i udgifterne til råstoffer.

Forbrug

(170) Det blev undersøgt, om udviklingen i forbruget var en væsentlig årsag til forværringen af EU-erhvervsgrenens situation, navnlig hvad angår dens rentabilitet.

(171) Det skal bemærkes, at medens forbruget faldt kraftigt fra 1996 til undersøgelsesperioden (med 26 %), voksede EU-erhvervsgrenens salgsmængde i samme periode med 31 % og dens markedsandel på fællesskabsmarkedet med 13,8 procentpoint. På trods af denne salgsfremgang faldt EU-erhvervsgrenens priser kraftigt fra 1996 til undersøgelsesperioden, og dens rentabilitet forringedes tilsvarende.

(172) Der kan drages den konklusion af det ovenstående, at det er usandsynligt, at den faldende efterspørgsel har bidraget til at forværre situationen for erhvervsgrenen i Fællesskabet.

Import fra andre tredjelande

(173) Med hensyn til import fra andre tredjelande blev det fundet godtgjort, at denne imports andel af fællesskabsmarkedet faldt kraftigt, nemlig fra 64,8 % i 1996 til 42,3 % i undersøgelsesperioden.

Singapore

(174) Som fremhævet ovenfor viste undersøgelsen, at de eksporterende producenter i Singapore ikke udnyttede de påståede subsidier. Selv om importen fra dette land voksede kraftigt i den af undersøgelsen omfattede periode (167 %), lå priserne for denne import ifølge Eurostat på et højere niveau end EU-erhvervsgrenens salgspriser i samme periode. Der kan drages den konklusion af det ovenstående, at importen fra Singapore øjensynlig ikke har bidraget væsentligt til den skade, der er påført erhvervsgrenen i Fællesskabet.

Thailand

(175) Som fremhævet ovenfor viste undersøgelsen, at subsidiemargenen for Thailand er ubetydelig. Importen fra Thailand har i voksende omfang gjort sig gældende på fællesskabsmarkedet til priser, der ligger lavere end de priser, som erhvervsgrenen i Fællesskabet tager. Det skal bemærkes, at antidumpingforanstaltningerne over for importen af SSF fra Thailand er baseret på de dumpingmargener, der blev konstateret som led i den foregående antidumpingprocedure.

(176) Der drages derfor den konklusion, at importen fra Thailand også kan have bidraget til den skade, der er påført erhvervsgrenen i Fællesskabet.

Andre tredjelande

(177) Det blev fundet godtgjort, at de øvrige tredjelandes samlede markedsandel i den af undersøgelsen omfattede periode faldt med 29 procentpoint, navnlig som følge af den faldende import fra de lande, som blev underkastet antidumpingtold.

(178) Der blev derfor draget den konklusion, at denne import ikke bidrog til den skade, der er påført erhvervsgrenen i Fællesskabet, i en udstrækning, som kan bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, der er påført erhvervsgrenen i Fællesskabet.

Råstoffer

(179) Det blev undersøgt, om den skade, der er påført erhvervsgrenen i Fællesskabet, kunne tilskrives forhøjede udgifter til råstoffer.

(180) Det blev fundet godtgjort, at den pris, som de råstofleverandører, der har besvaret spørgeskemaet, tog for de råstoffer, der normalt anvendes til fremstilling af SSF, dvs. valsetråd af rustfrit stål, faldt i den af undersøgelsen omfattede periode. Denne trend blev ledsaget af et prisfald for nikkel, der er det vigtigste råstof til valsetråd af rustfrit stål. Det skal bemærkes, at de samarbejdende råstofleverandører tegnede sig for en væsentlig del af EU-erhvervsgrenens samlede køb af valsetråd af rustfrit stål.

(181) Der drages den konklusion af det ovenstående, at prisen på råstofferne ikke bidrog til den skade, der blev påført erhvervsgrenen i Fællesskabet.

3. **Konklusion vedrørende årsagssammenhængen**

(182) Der drages den konklusion af det ovenstående, at importen fra de to berørte lande isoleret set har påført erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSE

1. Almindelige betragtninger

(183) På grundlag af de fremlagte oplysninger er det foreløbigt blevet undersøgt, om der på trods af resultaterne vedrørende subsidier og skade eksisterer en tvingende grund til at drage en konklusion om, at det ikke er i Fællesskabets interesse at træffe foranstaltninger i denne sag.

(184) For at vurdere virkningerne af de eventuelle foranstaltninger blev der sendt spørgeskemaer vedrørende Fællesskabets interesse til alle interesserede parter i de leverandør- og aftagerindustrier, som Fællesskabet havde kendskab til på det tidspunkt, hvor proceduren blev indledt. Erhvervsgrenen i Fællesskabet blev også anmodet om at afgive oplysninger om Fællesskabets interesse. Kun syv råstofleverandører, en ikke-klagende fællesskabsproducent og erhvervsgrenen i Fællesskabet besvarede spørgeskemaerne.

2. Leverandørindustrien

Situationen for råstofleverandørerne

(185) Det råstof, der benyttes til fremstilling af SSF, er valsetråd af rustfrit stål. Dette råstof fremstilles af de vigtigste producenter af rustfrit stål i Europa, der leverer alle de råstoffer, som forbruges af erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(186) Der eksisterer en række forskellige kvaliteter valsetråd af rustfrit stål, som kan benyttes til denne type produktion. Alligevel er de to kvaliteter, som både erhvervsgrenen i Fællesskabet og producenterne i de berørte lande benytter mest, de austenitiske ståltyper A2 (kvalitet AISI 304) og A4 (AISI 316). Disse stålkvaliteter benyttes navnlig som følge af deres varme- og korrosionsresistens og deres overlegne styrke.

(187) Det blev på grundlag af de oplysninger, som blev afgivet af de samarbejdende råstofleverandører, fundet godtgjort, at de i undersøgelsesperioden havde 14 520 ansatte, hvoraf ca. 625 specifikt var beskæftiget med produktion af de pågældende råstoffer. Deres samlede omsætning androg i undersøgelsesperioden 3,3 mia. EUR, hvoraf 135 mio. EUR havde tilknytning til de pågældende råstoffer. Deres samlede omsætning faldt fra 1996 til undersøgelsesperioden med 20 %. Salget af råstoffer i Fællesskabet faldt i samme periode med 2,6 %, nemlig fra 103,2 mio. EUR i 1996 til 100,6 mio. EUR i undersøgelsesperioden.

(188) Hvad angår rentabiliteten af salget af de pågældende råstoffer i Fællesskabet, blev der i undersøgelsesperioden konstateret et tab på 6,9 % opgjort som et vejet gennemsnit.

Virkningerne af, at der træffes henholdsvis ikke træffes foranstaltninger

(189) Selv om de virksomheder, der fremstiller de pågældende råstoffer, også leverer til andre markeder uden for Fællesskabet og teoretisk kan omlægge deres salg til disse markeder, har enhver større nedgang i salget på fællesskabsmarkedet, der tegner sig for 77,5 % af deres samlede afsætning af de pågældende råstoffer, øjensynlig store konsekvenser for dem. Det skal desuden bemærkes, at nogle af disse markeder uden for Fælleskabet nyder godt af massiv beskyttelse.

(190) Når der tages hensyn til, at Fællesskabets samlede produktion af de pågældende råstoffer tegner sig for mere end en ubetydelig del af de pågældende virksomheders samlede omsætning og beskæftigelse, og at disse virksomheders samlede omsætning faldt i den af undersøgelsen omfattede periode, er det nærliggende at antage, at de kunne nyde godt af en større salgsmængde og en forbedring af den negative rentabilitet, der blev registreret i undersøgelsesperioden, hvis der blev truffet egnede foranstaltninger.

(191) På den anden side vil det være vanskeligere at vende den nedadgående trend for virksomhedernes omsætning, hvis der ikke træffes foranstaltninger, fordi salget af de pågældende råstoffer sandsynligvis vil falde. Desuden vil tabet af yderligere beskæftigelse være uundgåeligt, hvis erhvervsgrenen i Fællesskabet formindsker sine køb af de pågældende råstoffer.

3. Erhvervsgrenen i Fællesskabet

EU-erhvervsgrenens egenart og struktur

(192) Erhvervsgrenen i Fællesskabet består af små og mellemstore virksomheder beliggende i Frankrig, Spanien og Italien. Produktionen er kapitalintensiv og stærkt automatiseret. Det skal bemærkes, at SSF er færdigvarer, som ikke gennemgår nogen yderligere bearbejdning og navnlig forbruges af endelige brugerindustrier, der benytter SSF til mange formål.

(193) Sortimentet af SSF er stærkt standardiseret, og både erhvervsgrenen i Fællesskabet og de eksporterende producenter i de berørte lande fremstiller SSF efter fastsatte normer (DIN- eller ISO-normer). Som følge af denne høje standardiseringsgrad og de vigtigste lagerførende Fællesskabsvirksomheders styrkeposition på markedet, fordi disse både optræder som importører af SSF fremstillet i tredjelande og engrosforhandlere af SSF fremstillet i Fællesskabet, er priserne på SSF og navnlig på de almindeligste SSF-typer yderst følsomme over for dumpingimport eller subsidieret import.

Virkningerne for erhvervsgrenen i Fællesskabet af, at der træffes henholdsvis ikke træffes foranstaltninger

(194) Da den konstaterede skade har form af et alvorligt prisfald og en deraf følgende forringelse af EU-erhvervsgrenens rentabilitet i forbindelse med et prisunderbud, forventes det, at den mængde SSF, der sælges af erhvervsgrenen i Fællesskabet, atter vil vokse, når udligningstolden er indført, og — hvad der er vigtigere — at priserne på SSF på fællesskabsmarkedet også vil stige. Denne prisstigning vil antagelig gøre det muligt for erhvervsgrenen i Fællesskabet at nå et acceptabelt rentabilitetsniveau, som sætter virksomhederne i stand til at fortsætte driften og foretage de nødvendige investeringer.

(195) Hvis der ikke træffes foranstaltninger, vil den negative trend for erhvervsgrenen i Fællesskabet sandsynligvis fortsætte, hvilket på lang sigt vil føre til lukning af i hvert fald nogle af virksomhederne. Erhvervsgrenen i Fællesskabet er i særlig grad kendetegnet af lav kapacitetsudnyttelse og en negativ finansiel situation. I denne situation er det sandsynligt, at beskæftigelsen vil falde.

(196) Der kan — bl.a. på grundlag af det forhold, at analysen af erhvervsgrenen i Fællesskabet viste, at den er strukturelt levedygtig — drages den konklusion, at det må forventes, at foranstaltningerne giver erhvervsgrenen mulighed for atter at komme på fode efter den påførte skade. Det må forventes, at priserne og de mængder, den sælger i Fællesskabet, vil stige, hvorved det atter gøres muligt for erhvervsgrenen i Fællesskabet at opnå en vis rentabilitet. Det må derfor anses for at være i fællesskabserhvervsgrenens interesse, at der træffes foranstaltninger.

4. **Importører og forhandlere**

(197) Det er kendetegnende for distributionen af SSF i Fællesskabet, at der er et betydeligt antal importører/forhandlere, som ligger inde med store lagre af den pågældende vare. Importørerne/forhandlerne optræder som formidlere mellem producenter (i Fællesskabet og tredjelande) og brugere, og deres markedsadfærd øver stor indflydelse på priserne på SSF. Det blev fundet godtgjort, at erhvervsgrenen i Fællesskabet stadig er stærkt afhængig af importørernes/forhandlernes veletablerede distributionsnet for en betydelig procentdel af sit salg.

(198) Der blev ikke modtaget nogen besvarelser af spørgeskemaet vedrørende Fællesskabets interesse fra importørerne/forhandlerne. Kommissionen har derfor baseret sin analyse på de foreliggende faktiske oplysninger og på visse berørte importørers/forhandleres argumenter.

(199) Det blev som led i den foregående antidumpingundersøgelse fundet godtgjort, at importørerne/forhandlerne kunne kontrollere leverancerne og dermed priserne både i kraft af deres adgang til dumpingimport før toldens indførelse og i kraft af deres styrkeposition over for industrien i tredjelande og erhvervsgrenen i Fællesskabet. Dette er bekræftet i nærværende undersøgelse, idet de oplysninger, som en vigtig importør/forhandler har afgivet, viser, at dens samlede lagerniveau faldt i 1996, steg i 1997 (den midlertidige antidumpingtold blev indført den 4. september 1997) og atter faldt i 1998 (den endelige antidumpingtold blev indført den 16. februar 1998).

(200) En importør hævdede, at indførelsen af udligningstold vil føre til, at fællesskabsmarkedet lukkes for de traditionelle leverandører fra det fjerne østen. Det blev også hævdet, at der vil blive påført lagerførende importører/forhandlere betydelig økonomisk skade, fordi erhvervsgrenen i Fællesskabet er ude af stand til at dække Fællesskabets samlede efterspørgsel efter SSF.

(201) Hvad angår lukningen af fællesskabsmarkedet for import, skal det bemærkes, at de eksporterende lande, som allerede er underkastet antidumpingtold, som hovedregel er blevet ved med at levere til fællesskabsmarkedet, efter at disse foranstaltninger er truffet. Desuden findes der et antal alternative leveringskilder, som ikke er omfattet af foranstaltninger, og som i undersøgelsesperioden tegnede sig for henved 19 % af forbruget i Fællesskabet (eksklusive Malaysia og Filippinerne).

(202) Kommissionen undersøgte desuden, hvilke virkninger en eventuel udligningsforanstaltning vil få på importørernes/forhandlernes økonomiske situation set på baggrund af de foranstaltninger, der allerede blev truffet som led i den foregående antidumpingprocedure. Det er i den sammenhæng værd at bemærke, at der ikke er nogen importør/forhandler, der har besvaret spørgeskemaet i forbindelse med denne procedure, hvilket tyder på, at de antidumpingforanstaltninger, der blev truffet i 1998, ikke havde nogen større virkninger for dem.

(203) Under alle omstændigheder skal enhver udligningstolds indvirkning på importørernes/forhandlernes situation ses på baggrund af det forhold, at disse parter handler med et meget stort antal varer. Kommissionen fandt det således som led i den foregående antidumpingundersøgelse godtgjort, at den pågældende vare gennemsnitlig tegnede sig for ca. 30 % af importørernes/forhandlernes samlede omsætning.

(204) Det må forventes, at priserne på SSF vil stige på fællesskabsmarkedet, hvis der træffes udligningsforanstaltninger. Selv om priserne på den subsidierede import efter al sandsynlighed vil stige med toldens fulde beløb, er det ikke sikkert, at priserne på fællesskabsvarerne vil stige i samme omfang. Denne prisstigning vil sandsynligvis få negative virkningerne for importørerne og forhandlerne, som kan få deres avancer reduceret. Det skal dog bemærkes, at importørerne, der også i vid udstrækning optræder som forhandlere, kan vælge at øge købene hos erhvervsgrenen i Fællesskabet og opnå mængderabatter. Rent faktisk fremgik det af undersøgelsen, at erhvervsgrenen i Fællesskabet øgede sit salg af SSF til importører/forhandlere, efter at der var truffet antidumpingforanstaltninger som led i den foregående procedure.

(205) Der drages den konklusion af det ovenstående, at importørernes/forhandlernes situation næppe vil blive påvirket væsentligt af, at der eventuelt træffes foranstaltninger.

5. **Brugere**

Brugerindustriernes egenart og struktur

(206) Det skal for det første bemærkes, at ingen bruger af den pågældende vare har samarbejdet i denne procedure. Desuden har brugerne ikke afgivet nogen oplysninger, som viser, at den analyse, der blev udført som led i den foregående antidumpingundersøgelse vedrørende importen af SSF, var unøjagtig, for så vidt angår disse foranstaltningers virkninger for brugerne.

(207) For det andet viser de oplysninger, der er indhentet som led i undersøgelsen, at der i vid udstrækning sælges SSF til brugerne via lagerførende importører/forhandlere.

(208) For det tredje anvendes der SSF til en lang række formål: fødevarer, catering, lægemidler, medico-teknisk udstyr, husholdningsgoder (hvidevarer), automobiler, søfart og skibsbygning, bygge- og anlægsvirksomhed, miljø, energi, den kemiske og petrokemiske sektor samt transport. På baggrund af brugerindustriernes karakteristika er det ikke forkert at konkludere, at SSF tegner sig for en meget lille del af omkostningerne ved de endelige varer. En eventuel udligningsforanstaltning over for SSF importeret fra de berørte lande vil derfor næppe føre til nogen mærkbar forhøjelse af omkostningerne ved den endelige vare for brugerne.

Virkningerne af, at der træffes henholdsvis ikke træffes foranstaltninger

(209) Der kan drages den konklusion af det manglende samarbejde fra brugernes side i denne procedure samt leveringskanalerne og den pågældende type brugere, at en eventuel udligningstold sandsynligvis vil få meget lille betydning for brugerne, fordi priserne på SSF udgør en ubetydelig del af udgifterne til fremstilling af den endelige vare.

(210) Desuden er det, dersom der træffes udligningsforanstaltninger, usandsynligt, at der opstår leveringsvanskeligheder, fordi der findes alternative leveringskilder, som der ikke er truffet foranstaltninger over for, herunder erhvervsgrenen i Fællesskabet.

6. **Konklusioner vedrørende Fællesskabets interesser**

(211) Det fremgik af undersøgelsen, at iværksættelsen af foranstaltninger efter alt at dømme vil gøre det muligt for erhvervsgrenen i Fællesskabet at forhøje priserne og øge mængden og derved genskabe rentabiliteten, hvilket vil øve gunstig indflydelse på konkurrencevilkårene på fællesskabsmarkedet. Indførelsen af udligningstold vil antagelig også komme råstofleverandørerne til gode.

(212) Selv om de sandsynlige prisforhøjelser efter alt at dømme vil få negative virkninger for importørerne/forhandlerne, kan disses omfang formindskes ved at sænke avancerne eller forhøje de priser, der tages af brugerindustrien. Brugerindustrien vil for sin del næppe lide synderligt under en sådan forhøjelse, fordi SSF kun har lille betydning for dens endelige varer.

(213) Kommissionen drager den konklusion af det ovenstående, at der ikke findes nogen tvingende grund til ikke at træffe foranstaltninger i denne sag. Indførelsen af udligningstold strider derfor ikke mod Fællesskabets interesse.

H. **MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER**

(214) På grundlag af konklusionerne vedrørende subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesse anser Kommissionen det for nødvendigt at træffe midlertidige udligningsforanstaltninger.

1. **Niveau for afhjælpning af skaden**

(215) Ved fastlæggelsen af disse foranstaltningers niveau tog Kommissionen hensyn til de konstaterede subsidiemargener og det toldbeløb, der er nødvendigt for at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(216) Kommissionen anlagde i den forbindelse det synspunkt, at det for at kunne afhjælpe denne skade er nødvendigt, at erhvervsgrenen bringes i en situation, hvor priserne ved import af den pågældende vare med oprindelse i de berørte lande er forhøjet til et niveau, hvor de ikke forvolder skade.

(217) I forbindelse med beregningen af den nødvendige prisforhøjelse, dvs. skadesmargenen, fandt Kommissionen, at priserne for den subsidierede import skulle sammenlignes med EU-erhvervsgrenens faktiske salgspriser plus en rimelig avance, som erhvervsgrenen kunne forventes at indtjene, hvis der ikke fandt skadelig subsidiering sted fra de berørte landes side.

(218) På dette grundlag blev eksportpriserne for de pågældende varer, som blev benyttet til fastlæggelse af prisunderbuddet — opgjort som et vejet gennemsnit og korrigeret for erlagt told, omkostninger efter importen og supplerende emballeringsomkostninger på niveauet cif Fællesskabets grænse — sammenholdt med de faktiske salgspriser, som erhvervsgrenen i Fællesskabet tager, opgjort som et vejet gennemsnit og i påkommende tilfælde forhøjet med en rimelig avance af omsætningen før skatter, i dette tilfælde fastsat til 5 %. Denne avance er et passende minimum, som erhvervsgrenen i Fællesskabet kunne forventes at indtjene, hvis der ikke fandt skadelig subsidiering sted. Denne avance er den samme som den, der blev benyttet som led i den foregående antidumpingundersøgelse vedrørende importen af samme vare med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Republikken Korea, Malaysia, Taiwan og Thailand.

(219) Efter denne metode er der for begge landes vedkommende konstateret særdeles høje niveauer for afhjælpning af skaden.

2. **Midlertidige foranstaltninger**

(220) Som følge af de stærkt uensartede varetyper synes en værditold at være den mest hensigtsmæssige foranstaltning. I henhold til artikel 12, stk. 1, i grundforordningen bør toldsatsen svare til subsidiebeløbet, medmindre skadesmargenen er lavere.

(221) For Malaysias vedkommende benyttes der i øjeblikket for begge eksporterende producenters vedkommende antidumpingtold, der andrager henholdsvis 7,0 % og 5,7 %. Der skal derfor ved fastsættelsen af den told, der skal indføres som led i denne procedure, tages hensyn til summen af det indenlandske subsidie og det beløb, hvormed eksportsubsidiet overstiger den gældende antidumpingtold. Som sammenfattet i tabellen nedenfor bør der for én malaysisk eksporterende producents vedkommende opkræves en midlertidig udligningstold (ud over den gældende antidumpingtold) på 4,5 %. For den anden eksporterende producents vedkommende bør udligningstolden fastsættes til nul, da den gældende antidumpingtold er større end eksportsubsidiet.

(222) Da de selskaber, der samarbejdede i proceduren, praktisk taget dækkede al import fra dette land, bør resttolden fastsættes til det højeste niveau, der er registreret for samarbejdende virksomheder. Udligningsresttolden bør derfor fastsættes til 4,5 % ud over den gældende antidumpingresttold på 7,0 %.

(%)

Virksomhed	Samlet subsidie	Eksport-subsidie	Gældende antidumpingtold	Foreslået udligningstold
Tong Heer Fasteners	11,56	9,69	7,0	4,5
Tigges Stainless Steel Fasteners	4,52	4,52	5,7	0
Andre			7,0	4,5

(223) Der bør derfor anvendes følgende toldsatser på de malaysiske samarbejdende producenter:

— Tong Heer Fasteners: 4,5 %

— Tigges Stainless Steel Fasteners 0 %.

(224) For Filippinernes vedkommende bør der anvendes følgende toldsatser på den samarbejdende producent:

— Lu Chu Shin Yee Works, Ltd/Pilshin Works Corporation: 3,9 %.

(225) For at undgå at yde bonus for manglende samarbejdsvilje blev det fundet hensigtsmæssigt at fastsætte toldsatsen for ikke-samarbejdende virksomheder til den højeste sats, der var registreret for nogen samarbejdende eksporterende producent, dvs. 4,5 % for Malaysia og 3,9 % for Filippinerne.

(226) De udligningstoldsatser, der er fastsat for individuelle virksomheder i denne forordning, er fastlagt på grundlag af de midlertidige resultater af denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder som led i undersøgelsen. Disse toldsatser finder derfor (i modsætning til den landsdækkende told, der gælder for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det berørte land og fremstillet af virksomhederne og dermed af de specifikt nævnte retlige enheder. Importerede varer fremstillet af nogen anden virksomhed, der ikke specifikt er nævnt med navn og adresse i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, må ikke være omfattet af disse satser, men skal være omfattet af den toldsats, der gælder for »alle andre virksomheder«.

(227) Alle ønsker om anvendelse af disse udligningstoldsatser for individuelle virksomheder (f.eks. efter ændring af enhedens navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) skal omgående stiles til Kommissionen ([8]) med alle relevante oplysninger, navnlig hvad angår ændringer i virksomhedens aktiviteter på områderne produktion, salg på hjemmemarkedet og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenhederne. Kommissionen vil i påkommende tilfælde efter høring af Det Rådgivende Udvalg ændre forordningen i overensstemmelse dermed ved at ajourføre listen over virksomheder, der indrømmes individuelle toldsatser.

([8]) Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat E
DM 24 — 5/77
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

I. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSE**

(228) For at forvaltningen kan forløbe korrekt, bør der fastsættes en periode, inden for hvilken de interesserede parter, som gav sig til kende inden for den frist, der var fastsat i meddelelsen om indledning af proceduren, kan fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt. Desuden bør det fastsættes, at resultaterne vedrørende indførelse af told i denne forordning er midlertidige og muligvis skal revideres i forbindelse med indførelsen af en eventuel endelig told —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig udligningstold på importen af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål henhørende under KN-kode 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 og 7318 16 30 med oprindelse i Malaysia og Filippinerne.

2. Tolden fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Malaysiske producenter	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Tong Heer Fasteners	4,5	A104
Tigges Stainless Steel Fasteners	0	A105
Alle andre virksomheder	4,5	A999

Filippinske producenter	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Lu Chu Shin Yee Works, Ltd/Pilshin Works Corporation	3,9	A106
Alle andre virksomheder	3,9	A999

3. Medmindre andet er fastsat, finder gældende bestemmelser for told anvendelse.

4. De i stk. 1 omhandlede varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige antidumpingtold.

Artikel 2

Interesserede parter, der gav sig til kende inden for den frist, der blev fastsat i meddelelsen om indledningen af denne undersøgelse, kan fremsætte deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en frist, der fastsættes i henhold til artikel 30 i forordning (EF) nr. 2026/97.

De berørte parter kan inden for en frist på en måned fra datoen for nærværende forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til dens anvendelse, jf. artikel 31, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2026/97.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på fire måneder.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2000.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen